

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 104

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 5 de setembre del 2006, a les 10.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6176/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, **al Projecte de llei RGE núm. 3800/06**, de l'atenció als drets dels menors de les Illes Balears. 5266

II. Debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del **Projecte de llei RGE núm. 2872/06**, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears. 5275

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió plenària extraordinària següent.

I. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6176/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3800/06, de l'atenció als drets dels menors de les Illes Balears.

En primer lloc debatrem l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6176/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3800/06, de l'atenció i dels drets dels menors de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista presenta una esmena a la totalitat a la llei del menor perquè la considerem un autèntic despropòsit.

En primer lloc, vostès han caigut en el mateix clot que altres administracions pel que fa a la denominació de la llei. Aquesta denominació, "lleï del menor", no ens pareix correcta. Vostès agafen una terminologia franquista que fa pensar immediatament en infants amb problemes, en infants amb dificultats socials, gairebé com si fossin ja d'entrada marginats. Han eludit tota la feina que en aquest camp fan els tècnics en qüestions, quan suggereixen des del mateix Institut, S'Institut, senyores i senyors del PP, que demanen que en aquestes qüestions que s'accepti el canvi de "menors", pel de "persones menors d'edat", denominació més correcta que la que vostès proposen, o sigui, el mateix S'Institut. Tampoc no han recordat la Convenció sobre els drets del nin adoptada per Nacions Unides l'any 1989, que defineix com a nin qualsevol ésser humà des del seu naixement fins als 18 anys. Fins i tot la Unió Europea recomana no fer servir el terme "menor" per referir-se a aquesta franja d'edat. El canvi de denominació no és trivial ni és producte d'un caprici de determinats professionals o de determinats experts. El canvi significa -un- englobar tota una situació que és cada vegada més important dins el panorama social actual. Dos, suposa prendre la infància i l'adolescència com un estat de les persones que requereix necessitats específiques que van més enllà de problemes estrictament socials, significa per tant atorgar l'entitat de ciutadania, l'entitat de subjectes socials, de veure aquests ciutadans amb deures però també, senyores i senyors, amb drets; ratifica, idò, la idea clau d'evitar incórrer en posicions paternalistes, que veuen la infància i l'adolescència com a objecte de protecció per part de les institucions. El primer que caldria, idò, és canviar el llenguatge que vostès fan servir.

Un segon factor es refereix a la connexió de la llei amb els municipis: pensam que s'haurien de reforçar i dotar de majors competències. En aquest sentit l'orientació de servei públic de l'Administració que és més propera, com són els municipis, s'hauria de veure en..., mirin, un punt: la detecció d'infants i adolescents en situació de desprotecció; dos, intervenir en aquells casos que requereixen actuacions; tres, tirar endavant

programes d'ajuda a domicili; quatre, fer projectes particulars d'intervenció atenent que cada cas és diferent; cinc, cercar ajudes econòmiques per a famílies que no gaudeixen de recursos suficients per atendre els menors al seu càrrec. Això significa qualificar el treball de la gent que es trobarà propera als infants i als adolescents, és a dir, es tracta de professionalitzar aquestes tasques de forma que aquestes persones es trobin habilitades amb la titulació pertinent - diplomatura en educació social- i l'aval del Col·legi d'Educadors i d'Educadores socials de les Illes Balears.

Hi ha un tercer factor a ressaltar, i és que no queda en aquesta llei gens clar que es respectin com cal els drets dels nins per un motiu essencial: totes les actuacions dirigides a la infància han de ser objecte d'una planificació integral d'àmbit comunitari, d'àmbit insular i d'àmbit local. Aquesta planificació correspon tant al Govern com als consells insulars, com també a les entitats locals, per tal que nins i nines tinguin l'atenció i la protecció que correspon a cadascun d'ells dins el seu àmbit. Tot això es relaciona amb el que deia anteriorment sobre la professionalització, la titulació del personal que ha d'atendre nins i nines. Vostès no concreten de quins professionals estan parlant, no concreten de quina titulació estan parlant. Avui ens podem trobar amb anomenats professionals que mai no han treballat ni han estat relacionats amb la infància i que poden estar exercint treballs en aquest camp, i ha d'estar molt clara la coordinació de totes les administracions per assegurar el seguiment i la vigilància de nins i nines en situacions denunciades, o no, o no, de maltractaments. Qualsevol situació de desprotecció haurà de ser posada en coneixement de l'òrgan competent, i haurà de fer-se efectiva de forma immediata; aquest òrgan obrirà el corresponent expedient, del qual es farà un seguiment informat per escrit cada mes dels tràmits duits a terme per cada administració competent i de la situació actualitzada del procediment. Aquesta planificació, que reforça la coordinació per escrit i posant un responsable al davant, és ni més ni manco, senyors i senyores diputats, perquè no es puguin repetir casos com el del nin ingressat en estat de coma a l'Hospital de Son Dureta.

En quart lloc, i pel que fa al seu títol cinquè, sobre actuacions en matèria de menors infractors, proposam, tot recollint les recomanacions del Col·legi d'Educadors i d'Educadores Socials, la necessitat d'afegir un article que faci esment a requisits reglamentaris que podrien concretar-se de la següent forma: primer, els centres s'han de regir per un reglament intern que estableixi sistemes pedagògics, el paper de cada professional en el centre, la metodologia del treball educatiu, el règim de visites i contactes amb l'exterior i la relació amb l'autoritat administració; la documentació de què s'ha de disposar en el centre ha de ser el projecte general del centre, el reglament d'organització i funcionament del centre i, naturalment, un pla anual per al seu pressupost i la memòria de gestió. Els factors que acab d'esmentar, vostès no els han considerat, tot i que per exemple sí que es recullen a la llei de la comunitat autònoma de Castella i Lleó, governada pel PP, la qual cosa vol dir que la feina feta a corre-cuita, com vostès l'estan fent, per tal de presentar un caramull de noves lleis aprovades, primer, amb una escassa preparació i, segon, amb molt poca discussió, porta a oblits importants i a irresponsabilitats molt greus.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Per part del Govern té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, és indiscutible que allò que fonamenta aquesta llei és precisament que els nins, les nines i els adolescents, precisament per la seva minoria d'edat, es troben en una situació de major vulnerabilitat que els adults a l'hora d'exercir els seus drets, i d'aquí creim que deriva la necessitat de poder dur a terme una protecció específica, ja sigui jurídica i administrativa, que suposi sempre un plus respecte a la resta de ciutadans.

I voldria aquí apuntar que nosaltres sí hem tengut en compte distints antecedents normatius als quals vostè feia referència, com per exemple el de Nacions Unides, de la Unió Europea, de la resta de l'Estat i també d'altres comunitats autònomes, i la conclusió ha estat que a la nostra comunitat feia molta falta i era convenient dotar-la d'una norma que protegeixi i atengui d'una manera integral i eficaç els drets dels menors. Per això hem impulsat aquesta normativa a través de l'Oficina de Defensa dels Drets dels Menors, perquè volem millorar la protecció d'aquests drets, però també volem garantir un funcionament adequat dels mecanismes d'actuació dels poders públics.

I sincerament creia que era una iniciativa que era esperada per tots els grups parlamentaris i que hi estaven d'acord, com així va quedar reflectit a la Comissió d'Assumptes Socials d'aquest parlament, allà on es va demanar que s'elaboràs una llei autonòmica, i per tal que aquesta llei reunís el millor de la normativa existent, tant en la línia de protecció de l'àmbit europeu i internacional, un equip de tècnics va estudiar tota la legislació aplicable en aquesta matèria. Hem tingut en compte la Llei Orgànica del 96, de protecció jurídica dels menors, i també les dues lleis autonòmiques del 95, una que fa referència a l'àmbit d'aplicació de mesures judicials, i l'altra que fa referència a situació de guarda i protecció de menors, que quedaran derogades una vegada entrada en vigor aquesta llei.

Però crec que és important, una vegada feta aquesta introducció, que pugui ressaltar el motiu del perquè es du a terme aquesta llei: una legislació a la qual jo feia referència i que té com a punt important el canvi de consciència social que tenim cap a aquests menors, i hem de tenir en compte que a partir d'ara aquests menors tenen un canvi qualitatiu important i que passen a ser subjectes actius i titulars de drets.

I vostè feia referència a una nomenclatura que és una esmena parcial però, en tot cas, no una esmena a la totalitat, perquè sincerament aquesta llei abasta els mateixos titulars: des que es neix fins als 18 anys.

Evidentment moltes comunitats autònomes s'han adreçat a aquests avanços i s'han sumat, i per tant creiem que era

important que la nostra comunitat autònoma també donàs una passa endavant, i encara que tenguéssim un marc legal cobert en temes de protecció i en temes de reinserció de menors infractors, volíem que també aquests menors fossin titulars de drets propis, i per poder-ho aconseguir, Sra. Diputada, necessitàvem una norma de caràcter integral que, per una part, regulàs aquest dret, però per l'altra part també recollís obligacions, obligacions cap a les administracions i cap als mecanismes d'actuació que tenen tots els poders públics.

Hi ha qüestió important a ressaltar en aquesta llei, que és un fet innovador, i és que veu aquests infants com a titulars de drets, i per això precisament, quan es vulnerin aquests drets, totes les multes imposades, les sancions que recullin les infraccions, aniran íntegrament destinades a l'atenció i la protecció d'aquests menors, és a dir, si es lesionen els drets dels menors, dels que necessiten més protecció i dels que no, s'estableix que l'import econòmic vagi destinat sempre a la millora de la seva atenció i de la seva protecció; per tant neix aquesta llei per donar una passa més en els reconeixements d'aquests drets. I, per altra part, les obligacions: per una part, destinades -és vera- als poders públics, però també a tots aquells que tractin amb menors, evidentment pares i mares i també totes aquelles persones que dins qualsevol àmbit tinguin qualsevol responsabilitat, i quan parlem de professionals sempre parlem de persones que tinguin la titulació adequada per poder donar servei, i evidentment és així a totes les administracions, com és el cas dels consells insulars i també els ajuntaments.

Aquesta llei sense cap dubte serà un instrument útil per millorar la qualitat de vida dels menors, de tots els menors, no només d'aquells que tinguin una situació de desprotecció, de la nostra comunitat autònoma.

I voldria dir també que aquest text que es presenta és fruit del debat, d'un debat intens duit a terme per distintes administracions però, sobretot -i voldria fer un reconeixement aquí-, pel Consell de la Infància i Família, que com vostè sap, Sra. Salom, és un òrgan col·legiat on tenen molta presència distintes associacions, institucions i, sobretot, tot el col·lectiu de professionals que fan feina en tema de menors a la nostra comunitat autònoma. Per tant vull expressar aquí el meu agraïment a la col·laboració que hem tengut a través d'aquest consell de la infància i les seves aportacions i els suggeriments i les al·legacions que han fet en el moment de l'elaboració d'aquesta llei, una llei que està composta per 142 articles distribuïts en vuit títols distintes i en distintes disposicions, addicionals, transitòries i derogatòries, com he fet referència a les dues lleis que quedaran derogades una vegada entrada en vigor aquesta llei.

Del títol primer voldria dir que fa referència també a les disposicions generals, i que aquí recordar que afecta tots els menors de la nostra comunitat autònoma, amb independència de quina sigui la seva situació administrativa. Per tant no només fa referència a menors desprotegits. I parla de distintes principis rectors, entre ells el que s'haurà de tenir sempre en compte, que és la supremacia dels drets i l'interès superior del menor. Hi ha altres principis rectors igual d'importants que estan detallats també en aquest articulat.

I una altra qüestió a la qual vostè feia referència està regulada en el títol segon, que és el de competències. Reconeix aquesta llei les competències de la comunitat autònoma, del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars i dels ajuntaments, i voldria ressaltar que està feta tenint en compte sobretot un escrupolós respecte a la Llei de transferències que es va aprovar per aquest parlament en matèria de guarda i de tutela de menors que, com vostè sap, tenen els consells insulars, i també amb respecte a tota la normativa de règim local, que sabem també que tenen competència en prestació immediata de serveis socials. Però no només es tractava de fer una distribució de competències, sinó sobretot d'establir una manera d'actuar, una forma d'actuar que permetés sempre l'eficàcia en qualsevol tipus d'actuació administrativa sobre els col·lectius de menors.

Vull fer referència també possiblement a un dels títols més importants d'aquesta llei, que és el títol tercer, que parla dels drets i deures d'aquests menors. Possiblement el tractament que es dona en aquesta llei fa que es converteixin en els principals protagonistes d'aquesta norma, perquè no només estableix una regulació formal dels drets, sinó que estableix un mecanisme de protecció corresponent, vol dir la sanció per a cada una de les vulneracions d'aquests distints drets. I vull remarcar també que aquesta llei recull més drets que els que estan prevists a la Llei Orgànica de l'Estat, i en reconeix d'altres d'importants, com poden ser dins l'àmbit educatiu, dins l'àmbit social o dins l'àmbit sanitari. He de remarcar que no només és un reconeixement formal d'aquests drets, sinó que estableix un mecanisme de protecció, estableix prohibicions i per tant sancions imposades a totes aquelles persones que tinguin responsabilitat sobre aquests menors: pares, tutors i administracions.

Així també s'estableix l'obligació per part de l'Administració -i apuntaré els articles- d'haver de dur a terme programes de prevenció i també altres tipus d'actuacions en casos de maltractaments, drets que es veuen ampliat en aquesta llei. Per exemple parlem de prevenció de maltractament i explotació; s'estableix l'obligació de dur a terme programes preventius i també actuació de protocols quan es duguin a terme aquestes situacions; estableix el dret a la integració i a la identitat; l'obligació de l'administració -en aquest cas els consells insulars- d'haver de conservar les dades de tots aquests menors adoptats; drets d'atenció a la infància; dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge; la prohibició que els mitjans de comunicació puguin detallar la història d'un menor sempre que això pugui suposar un (...) als seus drets. El dret també a la llibertat ideològica, a la llibertat d'expressió, a la protecció i la promoció de la salut, als serveis socials; a l'educació, on destaca la prohibició del supòsits d'absentisme escolar o d'escolarització, i també la imposició de multes en cas que es produeixi aquesta situació; el dret al lleure, a l'esport. Aquí hi ha una regulació específica del denominat dret de retenció i, per tant, la prohibició que això es pugui dur a terme als menors de 16 anys. El dret a la informació i a la publicitat, amb prohibicions expressives que aquells establiments que proporcionin accés, per exemple, a través de noves tecnologies, internet, es pugui limitar l'accés a aquelles pàgines que puguin tenir un contingut perjudicial. Es parla també de la protecció del menor a l'àmbit publicitari, tant com a consumidor com a destinatari; i es parla també de la prohibició de l'accés dels menors a establiments, locals o recintes on puguin tenir lloc

activitats o espectacles violents, pornogràfics, o també l'accés a sales de festa, a balls i a discoteques. Es parla també d'altres drets importants, detallats en aquesta llei i que, com he dit, fan referència a tots els menors.

Li voldria recordar, Sra. Salom, que vostè centrava la seva atenció en el que seria el títol quart d'aquesta llei, que només és una part, que és la que fa referència precisament a les situacions de protecció social i jurídica del menor, que creiem que també havia d'estar inclosa en aquesta llei. Són aquelles situacions en què un menor té un desemparament important i per tant necessita de l'actuació de l'Administració; aquí es fa una diferència entre el que serien les denominades situacions de risc i de desemparament, i sobretot en basa en la intensitat de l'actuació de l'Administració en aquest sentit i del major o menor grau d'intromissió que aquesta representa dins l'esfera del menor o de la pròpia família.

I està clar que vostè apuntava que en això serà necessari dur a terme un desenvolupament reglamentari, i així ho preveu la llei, però és una llei general que reuneix condicions generals i que per tant no pot entrar en el detall de la regulació específica del que seria el consell insular. Voldria recordar que hi ha un decret d'adopcions aprovat i reformat fa pocs mesos, i per tant aquí s'estableixen tots els elements del que seria una intervenció en casos d'acolliment i d'adopció i en casos de desprotecció. És vera que aquesta llei fa una diferència entre el que són situacions de risc i situacions de desprotecció; parlem d'aquelles situacions que puguin suposar una intromissió dins l'esfera del menor més lleu, que són situacions de risc, i aquelles que puguin suposar una intromissió més greu, fins i tot dur a terme situacions de desprotecció important, com podrien ser maltractaments, i per tant estableix tot el que seria el mecanisme d'intervenció per part de l'Administració, que sempre aquesta intervenció es fa per professionals, com no pot ser d'una altra manera, i així ho fan els tres consells insulars.

Dedicam el títol cinquè al que serien les mesures destinades als menors infractors, o sigui les mesures que dicten els jutjats de menors; recollim expressament allò que estableix la Llei Orgànica de l'any 2000 i també tenim en compte la llei autonòmica, i aquí sí que es recull un principi important, que és el de la racionalització del menor infractor, o sigui, intentar que aquests menors es puguin reinserir dins la societat, i preveu totes les mesures que es puguin aplicar, ja siguin mesures d'internament o fins i tot també, en cas d'internament terapèutic, poder oferir la possibilitat que la nostra comunitat autònoma tinguí d'aquí a pocs mesos un centre d'aquestes característiques.

El títol VI es dedica a l'organització institucional. He de remarcar aquí el paper del Consell de la Infància i de la Família, i també la comissió interinsular perquè hi puguin haver coordinació entre les diferents administracions que puguin treballar en tema de menors. El títol VII fa referència a la iniciativa social, que és important, i hem de tenir en compte que la defensa i la protecció dels menors no ha de ser una tasca exclusiva només de les administracions, sinó que creiem que és important que la divulgació d'aquests drets també pugui ser duta a terme per les entitats sense ànim de lucre.

I finalment, en el títol vuitè, m'hi voldria aturar un moment; jo crec que és important i que és innovador en aquest llei, i que és un passa endavant, sobretot per assegurar la protecció d'aquests drets. És el que fa referència a tot un règim d'infraccions i sancions, on s'estableix una regulació específica, un procediment a seguir en casos de vulneració d'aquests drets reconeguts als menors i, per tant, l'incompliment d'aquestes obligacions, és a dir, quan s'incomplixin i es produeixi una situació, per exemple, de maltractament, sempre que sigui una responsabilitat administrativa les entitats o les persones responsables hauran de respondre d'aquesta infracció. Per això s'estableix tot un sistema d'inspecció regulat per diferents organismes del Govern, sigui quina sigui la competència de les conselleries, i en casos de competències d'altres administracions s'estableix l'obligació que ho hagin de fer. I s'estableix també un catàleg detallat d'infraccions lleus, molt greus i greus, on s'estableix la possibilitat d'imposar multes, fins i tot a menors en casos d'infraccions molt lleus, fins arribar a multes de 600.000 euros. I he de recordar aquí que qualsevol recaptació per infracció o vulneració d'un dret de menor aquest import econòmic serà destinat a poder posar a l'abast d'aquests menors allò que siguin programes de prevenció i intervenció per tal d'evitar que es puguin continuar lesionant els drets dels menors. Per posar un exemple del que seria una infracció lleu, seria el cas que no es gestioni una plaça escolar, en cas que així sigui obligatori. Per posar un exemple del que seria una infracció greu, seria permetre, per exemple, l'accés dels menors a aquests recintes prohibits per la llei. O fins i tot també una infracció molt greu seria aquella persona o aquella entitat que actués en temes d'adopció o d'acolliment que no tingués acreditada la seva titulació, i que a més això suposés un perill manifest per la integritat física o psíquica d'aquest menor.

En definitiva creim que és una llei que abasta de forma important un conjunt de drets fins ara no reconeguts als menors de la nostra comunitat autònoma, menors, infants i adolescents, perquè encara que la titulació d'aquesta llei sigui "Llei de menor" és una nomenclatura, i per tant ens queda un debat d'esmenes parcials, però sí he de remarcar que l'articulat fa una distinció important del que són els infants fins als 12 anys i els adolescents fins als 18. Per tant creim que això no és només un objecte d'una esmena a la totalitat, sinó que són qüestions que sempre podem intentar debatre en el debat d'esmenes parcials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica la Sra. Aina Salom té la paraula.

LA SRA SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, vostè ha tret aquí l'Oficina de Defensa del Menor i ho ha fet bé, quan ha recollit allò que diu, però en aquesta llei del menor vostè diu..., textualment fa una setmana l'Oficina de Defensa del Menor li diu que no hi ha coordinació entre administracions i entitats en el cas específic de maltractaments de nins i de nines menors d'edat; això fa una setmana ha sortit de forma pública i notòria. Per això, Sra. Consellera, s'ha presentat -i jo ja ho he dit a la meua primera part- una esmena

perquè a l'òrgan competent hi hagi un responsable que pugui anotar mensualment, diàriament, totes les incidències amb responsabilitat, perquè ja tenim el cas d'un nin a l'Hospital de Son Dureta que va ingressar a la Unitat de Cures Intensives amb un coma profund, Sra. Consellera. Tot això ho hauran d'acceptar perquè aquesta llei almenys tenguí un mínim de nivell d'acceptació.

També l'Oficina de Defensa del Menor els acusa a vostès de desprotecció dels menors quant a l'atenció sanitària pel que fa a la salut mental, i diu textualment: "El Govern té una assignatura pendent davant aquest cas". Això, Sra. Consellera, vostès ni tampoc ho recullen ni tampoc ho pressuposten ni tampoc en diuen res de res.

A la meua primera intervenció, Sra. Consellera, també li he dit que amb aquestes ganes de córrer que vostès tenen per presentar lleis a corre-cuita fan les coses malament; li he dit que el Col·legi d'Educadors Socials de les Illes Balears es van trobar amb un mes de vacances, que era el mes de juliol, que tenien escassos quinze dies per presentar les seves esmenes, tot junt quan tenien vacances, projectes de vacances, nins que no tenen escola i que havien de cuidar a casa seva, i que vostè hauria d'haver tengut en compte que aquestes persones corresponen a associacions que la seva feina és sense ànim de lucre i que el temps en què es podia discutir l'esmentada llei presentava una gran dificultat. No obstant, aquesta gent va presentar, i va fer un esforç i es va reunir amb partits, i els varen presentar a vostès una sèrie d'esmenes que jo ja li he dit en el meu primer discurs nosaltres hem recollit totes les que vostès no varen acceptar, i les ho repetiré.

Miri, el Col·legi d'Educadors i Educadores Socials ha presentat aquests punts: els centres s'han de regir per un reglament intern que estableixi els sistemes pedagògics, el paper de cada professional en el centre, la metodologia del treball educatiu, el règim de visites i contactes amb l'exterior i en relació amb l'autoritat administrativa. Això, Sra. Consellera, vostès no els ho han acceptat.

Dos. La documentació que s'ha de disposar en el centre ha de ser un projecte general del centre, el reglament d'organització i funcionament del centre i, naturalment, un pla anual amb el seu pressupost, Sra. Consellera, i amb una memòria de gestió. Això, per suposat, tampoc no els ho han acceptat.

Per tots aquests motius i per uns altres que ara vaig a detallar, aquesta llei, Sra. Consellera, ja li deia, és un autèntic despropòsit. Vostès tenen, tot d'una presentam una sèrie d'esmenes que ens trobam en l'obligació, Sra. Consellera, una sèrie d'esmenes, si me presta atenció, que ens vist en l'obligació de canviar la sintaxi per fer-les entenedores en els seus articulats; van vostès tan aviat, Sra. Consellera, que ni la redacció saben fer de forma correcta, posen subjecte, verb i predicat de forma que no toca, per la qual cosa no és que ho faci il·legible a aquesta diputada, és que amb les associacions que ens hem reunit també tiren la tovallola perquè no són entenedores, Sra. Consellera, aquest articulat no és entenedor, és un autèntic desastre.

Per una altra banda, a aquesta llei del menor li falta una planificació, que jo ja li he dit, que s'hauria de fer mitjançant estudis, mitjançant avaluacions periòdiques de les necessitats que presenten aquestes persones menors d'edat a la comunitat autònoma, i hauria de tenir el corresponent reflex a les partides pressupostàries. No sé per quines cinc-centes vostès sempre s'obliden de les mesures pressupostàries.

Miri, tot això que li estic dient, planificació i recursos, s'ha de fer tenint sempre en compte les necessitats dels menors i no fer-ho a cop d'interessos i de propaganda, l'oficina propagandística del Partit Popular.

Al mateix temps, Sra. Consellera, li vull dir el següent: no es pot distingir entre -això tampoc està molt clar a la seva llei-, no es pot distingir entre ciutadans que són d'aquí, per dir-ho d'alguna forma, i els emigrants o els estrangers. Les integracions, Sra. Consellera, es fan amb fets, i en aquest sentit la integració real i efectiva, no la propagandística i de captació de vots, com pretenen fer vostès amb segons quines conselleries molt específiques, no es podrà fer aquesta integració real, efectiva, mentre hi hagi lleis que marquin diferències, com és la llei del menor. Integrar no és legislar, Sra. Consellera, de forma diferent per als emigrants, sinó tot el contrari, incloure'ls dins la mateixa regulació. I en el cas que ens ocupa, tant els menors no estrangers com els estrangers, Sra. Consellera.

Més encara es pot dir, vostès parlen de límits ètics en el sentit que la tecnologia no es pot fer servir si afecta l'ètica, això a un articulats que vostès presenten. L'ètica de qui, deman jo?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Salom, per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

El seu argument -sí, Sr. President, acab- és una fal·làcia, la tecnologia ha de servir sempre per millorar la vida humana i per afavorir-la, l'ètica que vostès invoquen en aquest articulats és la mateixa rànica de sempre, la que impossibilita avançar, la que refusa els avanços tecnològics, la que bloqueja el progrés, una ètica d'un extrem d'ultraconservadorisme que ja, Sra. Consellera, fa mala olor, però que vostès s'entesten a reivindicar un cop i un altre. Tots els nins i nines, Sra. Consellera, i vaig directe al seu articulats, tenen dret a la detecció i al tractament precoç de malalties congènites i del tractament de deficiències físiques i psíquiques ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per favor, si és tan amable.

LA SRA. SALOM I SOLER:

..., però únicament amb els límits que la legislació vigent imposa, i no l'ètica de no sabem qui.

En definitiva, per tot això, siguin conscients que aquesta llei que presenten té enormes deficiències de tota casta, tant de forma, de fons, i pensin més en els destinataris que en la

normativa, d'aquesta normativa, que són els nins i les nines, i retirin aquesta llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament nosaltres hem parlat i hem pensat amb els subjectes d'aquesta llei i per això hem establert aquesta normativa i està clar que tenim una distinta percepció del que és el subjecte i del que és el predicat. Voldria recordar que aquesta llei no distingeix els menors, siguin immigrants o no ho siguin, i per això s'estableix de forma expressa que aquesta llei abasta tots els menors, sigui quina sigui la seva situació administrativa; si això vol dir discriminar o distingir tenim, com deia, una distinta percepció.

Parla de coordinació en el tema de maltractaments. És precisament el que intenta aquesta llei, però voldria recordar també, i supòs que vostè en té coneixement, que fins ara l'Oficina de Defensa dels Drets dels Menors únicament tenia possibilitat de fer recomanacions o suggeriments, i a través d'aquesta llei tindrà potestat també per imposar sancions i obrir expedients. Però també he dit i vull recordar que aquesta llei estableix un escrupolós respecte, com ha de ser així, a més, a les competències que pugui tenir cada administració, i les competències en temes de tutela, de guarda i d'adopció corresponen als consells insulars i per tant l'elaboració d'aquests expedients serà així, fins i tot amb l'entrada en vigor d'aquesta llei. El que fa aquesta llei és reconèixer tota una sèrie de drets que fins ara no estaven plasmats dins el nostre ordenament jurídic i, per tant, s'estableix en el títol III i s'estableix també la possibilitat de poder sancionar en aquest sentit.

Com sempre, Sra. Salom, vostè parla d'una part de la societat civil però s'oblida de la resta; parla d'un membre del Consell d'Infància i Família però n'hi ha molts més de membres en aquest Consell d'Infància. I vull remarcar també que, a més, una de les primeres propostes d'elaboració d'aquesta llei va ser precisament del Col·legi d'Educadors, al qual vostè feia referència, però integren aquest consell el Col·legi Professional d'Advocats, el d'Educadors Socials, el de Metges, el de Pedagogs, el de Psicòlegs, el de Treballadors Socials, la Delegació del Govern de les Illes Balears, els jutges competents en matèria d'infància i de família, representants de distintes associacions i ONG i també els representants insulars i de municipis. I les aportacions que s'han fet a aquesta llei han estat a través d'al·legacions i suggeriments de totes aquestes entitats, i n'hi ha d'acceptades del Col·legi d'Educadors, però també n'hi ha d'acceptades, i moltes, de tots aquests altres col·legis professionals que per a nosaltres mereixen igual respecte. Per tant, s'han tengut en compte totes aquestes entitats que han col·laborat en l'elaboració d'aquest projecte.

I no anam a corre-cuita, com vostè diu, sinó que és una llei que ha començat la seva tramitació a l'any 2005, o sigui que som a l'any 2006, hem treballat durant molts mesos i ho puc afirmar perquè som la presidenta d'aquest Consell d'Infància i Família, i s'ha treballat durant moltíssim de temps a fer una llei que creim que és important per a la nostra societat. I la seva afirmació que vostè fa i dir que aquesta llei és un despropòsit, realment és tancar els ulls, Sra. Salom, a tenir una oportunitat a la nostra comunitat autònoma de regular distints àmbits en tema de menors; de regular no només el que seria l'atenció i protecció en casos de vulneració d'aquests menors, sinó també moltes altres qüestions de reunir la legislació dispersa i donar una passa endavant en el reconeixement d'aquests drets, que moltes comunitats autònomes no tenen recollits a la seva llei, amb independència de quina sigui la seva nomenclatura, i donar la possibilitat que es pugui dur a terme una planificació adequada, que és el que preveu aquesta llei; preveu l'aprovació d'un pla, que vostè s'ha oblidat també quan parla de planificació, perquè hi ha un títol específic en aquest sentit, i jo no he detallat tots els aspectes d'aquesta llei, però, sincerament, crec que són 142 articles que reuneixen l'important que ha de tenir la legislació en tema de menors.

Per tant, demanaria que es retiràs aquesta esmena i que es tengués en compte la possibilitat de poder dur endavant aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula, no. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Grup Parlamentari Popular?

Té la paraula la Sra. Binimelis.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Govern de la nostra comunitat autònoma s'impulsa ara una iniciativa legislativa que regula els drets dels menors amb autonomia legislativa pròpia, per tal d'aconseguir les condicions afavoridores per a la millor protecció dels drets dels menors i també per poder garantir el funcionament adients dels mecanismes d'actuació dels poders públics.

Com molt bé ens ha dit la nostra consellera, és una iniciativa esperada, esperada per tots els grups, ja que així va quedar constància a la Comissió d'Assumptes Socials del Parlament de les Illes Balears; tots els grups estaven d'acord amb la necessitat d'una llei autonòmica referida al benestar dels menors, i per cert, senyores i senyors diputats, tots volíem que aquesta llei quedàs enllestida aquesta legislatura; idè, senyores i senyors diputats, ara tenim aquest projecte de llei integral de l'atenció i dels drets dels menors que esperam que, amb el màxim consens i el més aviat possible, es pugui aprovar. Aquesta llei, ja que és indiscutible que els nins i les nines, els adolescents, en l'exercici que fan dels seus drets, es troben, a

causa de la seva minoria d'edat, amb una situació de major vulnerabilitat que els adults. D'aquí deriva la necessitat de proporcionar-los una protecció específica, jurídica, administrativa, que signifiqui un plus respecte de la generalitat dels ciutadans.

Tenint en consideració els antecedents normatius de les Nacions Unides, de la Unió Europea i de l'Estat espanyol, així com les solucions adoptades per la resta de comunitats autònomes, és convenient dotar la nostra comunitat d'una norma que protegeixi i atengui de manera integral i eficaç els drets dels menors. De l'àmbit internacional, els diversos tractats internacionals segueixen la mateixa línia de protecció dels menors, dels quals destaca la Convenció sobre Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General de Nacions Unides, de 20 de novembre del 1989, i que fou ratificada l'any següent per Espanya, mitjançant l'instrument de ratificació de 30 de novembre del 1990, els quals reconeixen una sèrie de drets i obliguen els poders públics dels estats a adoptar mesures legislatives que garanteixin l'establiment de sistemes de protecció de menors que estiguin en situació de risc, desemparament, marginació, explotació, etcètera.

També el Parlament Europeu, mitjançant la Resolució A30172/92, va aprovar la Carta Europea dels Drets de l'Infant. L'article 39 de la Constitució Espanyola del 1978 assenyala que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família i també estableix que els infants han de gaudir de la protecció prevista amb els acords internacionals que vetllen pels seus drets. L'Estat espanyol, en aplicació d'aquests manaments constitucionals internacionals, va dictar diverses normes la finalitat de les quals és reconèixer i garantir els drets dels menors.

Pel que respecte a l'àmbit autonòmic, l'actual article 10.35 de la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, pel qual s'aprovà l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, estableix que la comunitat autònoma té la competència exclusiva en matèria d'institucions públiques i protecció i tutela de menors. El mes de març del 1995 fou una data significativa pel que fa als menors d'edat de la nostra comunitat autònoma, ja que es promulgaren dues lleis, fins avui les úniques sobre aquesta matèria: la Llei 6/1995, de 21 de març, d'aplicació de mesures judicials sobre menors infractors, i la Llei 7/1995, de 21 de març, de guarda i tutela de menors desemparats; lleis que ompliren un buit en la legislació de la comunitat autònoma, amb les quals es pretenia dotar el nostre sistema de reforma i protecció del menor amb unes normes amb rang legal, responent a la crida que anys enrera ens feia la Constitució.

No podem oblidar que el repartiment de competències duit a terme pels constituents demanava un desplegament legislatiu que, per una part, adaptàs la normativa legal a les exigències del nou estat de les autonomies, i per una altra, donàs a les comunitats autònomes el necessari protagonisme respecte de la protecció dintre dels respectius territoris, d'aquí que es dictassin les dues lleis autonòmiques esmentades. No obstant això, significà, respecte de la Llei 6/1995, de 21 de març, d'aplicació de mesures judicials sobre menors infractors, que el Ple del Tribunal Constitucional, a la sentència 243/2004, de 16 de desembre, declaràs inconstitucionals determinats preceptes de l'esmentada llei, per la qual alguns apartats dels

preceptes legals eren contraris a l'ordre constitucional i estatutari de distribució de competències. La integració de les disposicions que du a terme aquesta llei integral d'atenció i dels drets dels menors de les Illes Balears preveu la derogació de la Llei 6/1995, de 21 de març, referida a l'àmbit d'aplicació de les mesures judicials sobre menors infractors, i també la Llei 7/1995, de 21 de març, de guarda i protecció de menors desemparats, a més d'aclarir que les referències a aquesta darrera s'entendran substituïdes per aquesta llei.

És evident, el canvi de consciència social sobre el protagonisme que juguen els menors d'edat a la societat, ja que les publicacions i les modificacions d'aquestes lleis s'han anat plasman a l'ordenament amb un gran encert. No obstant tot això, es pot observar que a la nostra comunitat autònoma tenim encara poc bagatge des de la consideració d'un dret del menor amb autonomia legislativa pròpia.

Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular sí que creu que el projecte de llei integral de l'atenció i dels drets dels menors de les Illes Balears que ens presenta el Govern de la nostra comunitat autònoma és un bon projecte de llei, la finalitat del qual és establir un marc normatiu legal que garanteixi als infants i joves l'exercici, el desenvolupament dels drets que legalment els corresponen, i per una altra, per reunir i fer explícites les obligacions que vinculen els poders públics, les institucions i entitats que desenvolupen una activitat dirigida a la població infantil o que repercuteixi directament o indirectament en els pares, mares, familiars, en els mateixos nins, nines i adolescents, en la societat en general.

En aquest projecte de llei, en el títol I, es fixen les disposicions generals, entre les quals destaquen l'aplicació d'aquesta llei a tots els menors que es trobin en territori de les Illes Balears, amb independència de quina sigui la seva situació administrativa. Pel que fa referència al títol II, que regula la distribució de competències entre les administracions públiques de les Illes Balears que tenen competència en matèria de menors, l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, els consells insulars i els ajuntaments; aquesta distribució de competències s'ha duit a terme amb un gran respecte tant a les lleis de transferència dictades pel Parlament a favor dels consells insulars, com a la normativa de règim local.

Les entitats administratives més pròximes als ciutadans són els ajuntaments i per tant també dels menors, d'aquests depèn l'assumpció de la responsabilitat més immediata sobre el benestar dels menors, també la promoció de les accions afavoridores per al desenvolupament dels més joves de la comunitat local. Per tant, assolir aquesta tasca i d'acord amb la seva capacitat de gestió tècnica i de recursos econòmics; es podran subscriure convenis de col·laboració amb els consells insulars i amb el Govern de les Illes Balears.

Esmentar també que, en el marc de la planificació general, el Consell de Govern de les Illes Balears pot aprovar, perquè així ho diu el projecte de llei, un pla integral d'atenció a la infància. Per tal motiu s'ha previst la coordinació entre els diferents òrgans competents a les conselleries que es vegin afectades amb els consells insulars i els ajuntaments, per implementar programes i accions que donin resposta a les

necessitats dels menors, d'acord amb l'edat i les circumstàncies, tasca que s'assolirà mitjançant l'aprovació i l'aplicació d'aquest pla integral d'atenció a la infància.

El títol III tracta dels drets i dels deures dels menors, que així regulats es configuren com els vertaders protagonistes de la norma, la qual pretén no solament reconèixer els drets sinó també establir els mecanismes de protecció corresponents.

L'objectiu d'aquesta llei no és solament el reconeixement formal dels drets dels menors, sinó també garantir un sistema de protecció eficaç. Pel que fa a les vulneracions d'aquests, s'estableixen una sèrie de prohibicions respecte d'activitats que poden suposar un atemptat contra els drets dels quals són titulars els menors, a la vegada que imposa a les administracions públiques de les Illes Balears unes obligacions que tenen per objectiu l'exercici efectiu dels seus drets i el desenvolupament de programes de prevenció, situacions de maltractament físics, psíquics o abusos sexuals, i també de qualsevol situació que pugui interpretar-se com a explotació de menors.

La llei estructura aquest títol en tres capítols: el capítol 1 es refereix a la protecció genèrica dels drets dels menors, ja sigui en l'adopció de mesures per facilitar el seu exercici, sigui en les obligacions dels progenitors, tutors o guardadors, o bé en el suport a la maternitat i a la paternitat, així com la conciliació de la vida familiar i laboral, la qual cosa fa que redundi en benefici dels menors. El capítol 2 entra de ple en els drets del menor de forma específica, per la qual cosa s'ha estructurat en setze seccions.

En el títol IV es regula la protecció social i jurídica del menor, que s'entén com el conjunt d'actuacions socials i jurídiques per atendre les necessitats del menor i també de garantir-ne el desenvolupament integral i de promoure una vida familiar normalitzada. Aquest títol es fonamenta en la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció de menors, i diferencia les situacions de risc de les situacions de desemparament de menors, basant-se en la necessitat de la intervenció administrativa de major o menor grau, la intromissió d'aquesta representa l'esfera del menor i de la seva família.

El títol V estableix els criteris d'actuació i les modalitats d'execució de les mesures que dictin els jutjats de menors, tenint en compte la Llei orgànica 6/2000, de 12 de gener, reguladora de les responsabilitats penals dels menors i el reglament que la desplega.

El títol VI es refereix a l'organització institucional, hi destaquen tres institucions: la Sindicatura de Greuges, el Consell de la Infància i la Família de les Illes Balears amb funcions de consulta i proposta, constituint un fòrum de debat i diàleg de totes les institucions i les entitats implicades en matèria de menors, i la Comissió Tècnica Interinsular de Protecció de Menors, que té com a objectiu fixar criteris d'aplicació de la normativa vigent i avaluar l'estratègia en matèria de protecció de menors.

Ressaltar també que la llei obri la porta al Parlament de les Illes Balears perquè, des del seu àmbit i dintre de les

institucions del Síndic de Greuges, hi hagi un adjunt com a defensor del menor.

El títol VII es dedica a la iniciativa social i a les institucions col·laboradores.

És evident que la protecció i la divulgació dels drets dels menors no és una tasca exclusiva dels poders públics, per tant, destacar el paper que han de jugar les institucions privades, tant pel que fa al foment i a la divulgació dels drets dels menors com a la seva col·laboració en matèria de protecció de menors.

El títol VIII, per acabar, estableix un règim d'infraccions i sancions contra aquelles conductes que suposin vulneració dels drets reconeguts als menors, com també d'aquelles que suposin l'incompliment de les obligacions que aquesta llei imposa a pares i mares i a les persones que exerceixen la tutela o la guarda o la representació dels menors, i també a les entitats que tenen entre les seves finalitats la protecció dels menors. Ara bé, la finalitat és la protecció en tots els seus àmbits del menor; s'estableix el procediment sancionador, ha seguit tot un catàleg d'infraccions; destacar que els ingressos que se'n derivin seran destinats a l'atenció de protecció dels menors, com ens ha dit la consellera.

Per tant, senyores i senyors diputats, de cap manera podem estar d'acord amb el Grup Parlamentari Socialista que ens presenta una esmena a la totalitat amb el títol "per no respondre als interessos dels ciutadans de les nostres illes". Senyores i senyors diputats, un projecte de llei que ha comptat amb la intervenció del Consell de la Infància i Família de les Illes Balears, que ha tengut una intervenció molt activa i positiva per enllestir aquest projecte, el Consell d'Infància i Família, amb la seva composició multidisciplinària que inclou representants de diferents àmbits, dels Col·legis Professionals d'Advocats, Educadors Socials, Metges, Pedagogs, Psicòlegs, Treballadors Socials, etcètera. Per tot això podem dir que és una llei que ha escoltat els vertaders coneixedors dels problemes dels nostres menors.

Ara ens toca als polítics, primer en ponència i després en comissió, debatre aquesta llei. Per part del Grup Parlamentari Popular avançar que presentarem dues esmenes a l'article 48, una de supressió, i també al mateix article una d'addició.

Senyores i senyors diputats, en definitiva és una bona llei que pot millorar molt la qualitat de vida dels nostres infants, pel que crec que val la pena que intentem arribar al màxim consens que en definitiva serà per als benestar dels menors de la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Binimelis. Sra. Salom, en torn de contrarèplica.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per suposat que aquest discurs que ens ha fet ara mateix el PP està molt ben preparat des d'un despatx, però en aquests moments els he de dir que no veim cap aportació en la discussió de l'avantprojecte de llei del menor que estam duent a terme aquí, en aquesta cambra. És clar, senyores i senyors diputats, que a les meves primeres exposicions, quinze minuts, no puc parlar punt per punt de tot l'articulat i disseccionar tota una llei, però sí que hem intentat amb quinze minuts, posar damunt la taula tots els punts que al nostre parer s'haurien de corregir i que són més cridaners. El que he de dir és que aquests punts, que podria tornar repetir, però com ja m'ha fet assabentar el president, amb cinc minuts seria molt difícil resumir els meus quinze, el que sí els vull dir és que no m'han contestat als punts que jo he parlat, al punt d'immigració, al punt de la memòria econòmica, pressuposts, etcètera.

Sembla que després de la primera consellera me surt una segona senyora consellera i me torna explicar el que la primera consellera ha dit, i jo crec que aquí no estam per fer discursos més o manco ben fets des d'una oficina o des d'un despatx, des de qualsevol altre punt que no sigui aquí, per això jo pens que aquesta llei, igual que va passar amb la Llei de la joventut, s'haurà de tractar, i de forma molt exhaustiva, dins el tram que pertoca a les esmenes. Dins la Llei de la joventut, que també era un despropòsit, un autèntic despropòsit com aquest, es varen acceptar totes les esmenes del Partit Socialista, totes, perquè, de no acceptar-les era impossible fer una transferència de joventut al Consell del Menor. Ja li vàrem dir a la Sra. Consellera que la retiràs, igual que ara li demanam la del Menor, no la va voler retirar, però després el ridícul és molt gros, perquè s'han d'acceptar les esmenes que presenten els grups i que cauen pel seu propi pes. Aleshores, jo li he de dir des d'aquí, Sra. Consellera, que esperam que en aquest torn de les esmenes, s'acceptin tots els punts que nosaltres hem presentat i el nombre d'esmenes que hem presentat, per la qual cosa quedarà una llei de menors d'edat bastant millor que la que vostès han presentat que, torn a repetir i no em cansaré, és un autèntic despropòsit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Binimelis, en torn de contrarèplica.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, Sra. Salom, vostès mateixos, nosaltres pensam que és un bon projecte, que destaca la prevalença dels principis de l'interès superior del menor, és a dir, superior a qualsevol interès legítim concurrent, la qual cosa fa que s'hagin de confrontar els interessos en joc de cada cas en concret, si bé tenint present en tot moment les especificitats del menor en qüestió i sense obligar-nos de l'observança dels altres principis rectoris, el respecte a l'opinió del menor, la igualtat i la no discriminació, la identitat, la qualitat de vida, la supervivència i el desenvolupament, l'amor, l'afecte i la comprensió, la tolerància, la solidaritat, també la participació, l'educació, en general, els principis democràtics de convivència.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres ens reafirmam que és una bona llei, que ha tingut en compte, per exemple, els sis suggeriments de la Fiscalia de Menors del Tribunal Superior de Justícia de Balears, els trenta-vuit suggeriments del Consell de Mallorca, a través de l'Institut de Serveis Socials i Esportius de Mallorca, els quatre suggeriments de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de les Illes Balears, els tres suggeriments del Col·legi Oficial d'Educadors Socials de les Illes Balears, el suggeriment de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, el suggeriment de l'ONG Associació Pa i Mel. Senyores i senyors diputats, també s'han acceptat vint-i-nou suggeriments del Consell Insular de Menorca que, com tots sabem, està governat pel Partit Socialista. Senyores i senyors diputats, repensin-s'ho.

No em queda més que agrair totes aquestes aportacions que sens dubte han ajudat a millorar el contingut d'aquesta llei, agrair a la Sra. Consellera i a tot el seu equip, i d'una manera molt especial a la Direcció General de l'Oficina de Defensa i Drets del Menor, per fer possible que aquesta iniciativa tan esperada pugui ara començar amb la seva tramitació, perquè aquesta llei pugui ser aprovada tan aviat com sigui possible.

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Binimelis. Torn de fixació de posicions. En primer lloc, el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des del Grup Esquerra Unida i Els Verds, el primer que volem dir en aquesta tribuna és que ens sembla de gran importància, de gran transcendència, l'aprovació d'una llei dels menors, que era un buit legislatiu a la nostra comunitat i que, com s'ha esmentat en aquesta tribuna, es va plantejar ja en el seu moment a la Comissió d'Assumptes Socials. És sense cap dubte un fet important que aquesta llei es pugui aprovar.

És una llei que segons el projecte de llei que se'n presenta per part del Govern, la nostra opinió és que és clarament millorable, que té tota una sèrie d'aspectes importants que es podrien introduir per millorar aquest projecte. De totes maneres, vull reconèixer un fet important, l'existència d'un títol de drets i deures del menor en aquesta llei, cosa que no va existir, per exemple, a la Llei de joventut, i que va ser un dels arguments de fons que vaig utilitzar en aquesta tribuna quan em vaig oposar al Projecte de llei de joventut i quan vaig defensar la meva esmena a la totalitat. No ens vàrem poder entendre, el partit del Govern i la meva intervenció o la consellera i la meva intervenció, però, en fi, què volia dir? Justament això, aquesta té un títol de drets i deures, la de joventut no el tenia, la de joventut era una llei per regir què ha de fer l'administració de cara a la joventut, la qual cosa està bé, ja ho vaig dir, però no és una llei integral de la joventut. Aquesta parteix dels drets i els deures dels menors, i a mi això em sembla bé d'entrada, per tant em sembla un element a tenir en compte.

Podria entrar a enumerar tota una sèrie de deficiències d'aquesta llei, crec que cal que tinguin més importància els municipis dins el tractament d'aquesta llei, crec que el tema de les qualificacions professionals es pot millorar molt, crec que el tema de clara coordinació entre distintes institucions es pot millorar, en definitiva, és una llei clarament millorable que a través del tràmit d'esmenes confio que hi hagi voluntat per aconseguir incorporar totes aquestes esmenes que s'han presentat i, fins i tot, que es puguin recuperar algunes de les propostes fetes per algunes entitats socials que no varen ser recollides en el seu moment i que vénen via esmena dels distintes partits de l'oposició.

Per tant, en definitiva, crec que és una llei millorable i confio i desitjo que així es pugui fer en el que queda de tramitació parlamentària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sempre és bo legislar sobre temes socials perquè això respon a una preocupació a nivell ciutadà, els ciutadans tenen sempre preocupacions sobre temes socials, per tant, legislar sobre temes socials és positiu. La llei que debatem avui, la llei d'atenció al menor, és cert que no és una gran llei, que no és una llei excessivament innovadora, però sí que actualitza i, com deia la consellera, recull en un sol document tota una sèrie de normativa que era necessari fer. Té mancances, també n'hi hem trobades des del PSM, però també pensam que les mancances que té si el Govern i el Partit Popular volen es poden resoldre durant el període de tramitació. La crítica més grossa que jo faria a aquesta llei és a la tramitació, no haver-nos donat la possibilitat de poder complir tota la tramitació perquè ens hagués agradat ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria -perdoni, Sra. Mascaró-, pregaria un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Deia això, que la crítica més grossa que li faig és haver-nos escurçat el període de tramitació i no poder-hi haver treballat més i més intensament.

Les lleis, però, són positives del tot i només són viables si van acompanyades de finançament i un punt que s'ha de millorar d'aquesta llei és el finançament, el dia a dia en aquestes illes ens mostra uns serveis socials mancats de recursos i molt especialment els referits als menors. Els professionals dels serveis socials i sobretot els professionals dels serveis d'atenció als menors estan superats pels casos que han d'atendre, que no hi poden dedicar l'atenció necessària i, en alguns casos, no s'hi poden ni dedicar, la manca de recursos fa que l'atenció als menors en aquestes illes, especialment a

Mallorca, només sigui l'adequada per a aquells casos molt, molt evidents, que de vegades ja és tard quan s'hi dediquen. I això, això no ho solucionaran amb aquesta llei, ni amb aquesta ni amb una altra. Els serveis socials en aquestes illes, i l'atenció als menors és una part important dels serveis socials, necessiten legislació, però sobretot, sobretot necessita finançament i una millor gestió política d'aquests serveis socials.

Aquesta legislatura hem vist que no hem pogut fer un control exhaustiu de la gestió política dels serveis socials perquè s'han barrejat amb institucions diferents que es va molt difícil fer un seguiment. Estic parlant, evidentment, de l'Institut, aquesta cosa que es va crear per gestionar una sèrie de serveis a nivell de Mallorca, però no és motiu d'aquest debat i, per tant, no m'hi estendré més. Dir que aquesta llei no és una mala llei, és molt millorable en alguns aspectes, però esperam i desitjam, com el Sr. Rosselló, que es pugui resoldre en el període parlamentari. I també demanam al Govern un esforç especial en temes de finançament per incrementar els recursos destinats als menors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies, Sra. Mascaró.

Atès que l'esmena esmentada sol·licita la devolució del projecte de llei, procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

Cap vot a favor, 29 en contra, cap abstenció. Per la qual cosa, queda rebutjada aquesta esmena a la totalitat.

II. Debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 2872/06, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears.

Seguidament, passarem al debat del segon punt de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2872/06, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Jaume Font.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Després de veure que acabam de rebutjar l'esmena a la totalitat de la Llei del menors i de veure, una vegada més, que es repeteix el *paripé* d'estar aquí dins i de no votar per part dels partits de l'oposició, ara que tractarem una altra llei per aprovar-la definitivament, per començar, m'agradaria demanar-me en veu alta quina credibilitat pot tenir un partit que s'autoproclama vigilant de la higiene democràtica i, per tant, se suposa que perseguidor de la corrupció política, quan per raons estrictament partidistes i conjunturals es nega a votar unes esmenes que contemplan normes essencials d'aquest parlament, com ha pogut ser la llei anterior i com serà aquesta. Si aquesta actitud és un símptoma del grau de confiança que mereixen les seves proclames, aleshores els ciutadans illencs ja es poden fer

una idea del que poden esperar dels representants d'aquests partits que no voten aquestes esmenes.

(Aldarull a la sala)

I ara, dins aquest torn de presentació d'aquesta llei, direm el següent. Fa aproximadament dos mesos vaig comparèixer davant aquesta mateixa cambra per defensar el contingut del Projecte de llei d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques, preparat per aquest govern a través de la Conselleria de Medi Ambient. Recordava en aquella ocasió la voluntat d'aquest govern per avançar cap a una regulació d'avaluació d'impacte ambiental a partir d'una necessitat objectiva, com és la responsabilitat dels poders públics a l'hora d'identificar, predir, interpretar, prevenir o corregir les conseqüències, els efectes o els impactes de determinades activitats o de certs projectes que poden causar problemes al medi ambient. Una responsabilitat assumida plenament per la Conselleria de Medi Ambient en el marc de la política mediambiental de caràcter general que desenvolupa el Govern del president Jaume Matas, i que a partir de la necessària i progressiva aplicació de criteris de sostenibilitat en tots els àmbits de l'acció de govern es mostra especialment sensible davant totes aquelles iniciatives legislatives orientades a regular i a controlar els impactes de l'activitat humana sobre l'entorn natural que, a més de ser el nostre patrimoni més preuat, és també un bé limitat i eventualment vulnerable.

Convé recordar també, encara que sigui breument, la metodologia que hem seguit per tal de donar forma a un text normatiu que doni resposta a les exigències íntegrament descrites. Una metodologia que ha intentat respectar quatre eixos fonamentals: el primer, per una part hem apostat per una simplificació del procediment, evitant, d'aquesta manera, els perills derivats d'una excessiva burocratització; el segon, hem ampliat igualment de forma notable l'àmbit de debat, incorporant-hi, encara que sigui exclusivament a títol informatiu, la figura dels promotors dels projectes subjectes a estudi, a més d'establir mecanismes que permetin i facilitin la participació ciutadana en tots aquests processos; el tercer, hem dut a terme una transposició altament rigorosa dels principis i les tuteles que inspiren tant la normativa bàsica estatal com la legislació europea, en aquest cas el que determina la directiva comunitària en matèria d'evolució d'impacte ambiental de projectes i d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes. I el quart, finalment, i és molt important recordar-ho, hem impulsat una regulació prudent, raonable i evitant sempre mesures traumàtiques en relació amb els projectes que ja havien iniciat el seu procés d'avaluació d'impacte ambiental, respectant sempre l'objectiu final de tota aquesta normativa, que no és altre que regular i corregir els eventuais impactes sobre el medi ambient dels esmentats projectes.

En termes generals, l'estructura del procés d'avaluació d'impacte ambiental i d'avaluació ambiental estratègica prevista al projecte de llei és altament senzilla, incorpora una flexibilitat màxima des del punt de vista operatiu i pretén evitar un retard burocràtic excessiu de tot el procés. En el cas de l'avaluació d'impacte ambiental de projectes, la nova norma incorpora igualment importants elements que entenem que contribuiran de manera molt eficaç a agilitar tot el procés, sense rebaixar, per això, sota cap concepte, el necessari nivell de

control durant la tramitació d'avaluació d'impacte ambiental. De fet, el projecte de llei aposta, concretament en els seus articles 23 i 29, per una important agilitació del procés d'avaluació d'impacte ambiental dels projectes presentats, elimina l'obligatorietat d'esperar la convocatòria formal de la Comissió Balear de Medi Ambient per a cada nova passa i, en canvi, introdueix la figura de les reunions multilaterals, més concretes, que inclouen la presència dels promotors, institucions i entitats implicades i, per tant, més operatives.

Com ja vaig fer al debat de totalitat del projecte de llei, m'agradaria insistir en l'ampliació del cau participatiu que contempla la nova norma, en concret pel que fa a l'estudi dels possibles impactes de caire ambiental sobre determinats projectes. I sobretot m'agradaria referir-me al paper que aquell atorga als promotors dels projectes afavorint la seva presència en les reunions tècniques que du a terme la Comissió Balear de Medi Ambient. M'agradaria posar l'èmfasi en un fet per a nosaltres inqüestionable. Amb la incorporació d'aquesta mesura a l'articulat de la nova llei, el que pretenem és únicament cedir espai raonable, encara que només sigui des d'un vessant totalment informatiu i, per tant, sense cap altre marge de maniobra, als autors del projecte, per tal que ells també tinguin accés a un coneixement directe dels termes en què es desenvolupa el debat que els òrgans competents mantenen en relació amb els seus propis projectes. És, en la nostra opinió, una simple qüestió de justícia, i per això hem incorporat aquest punt al projecte de llei.

Finalment i per acabar aquesta part, aquest petit resum dels principals trets del projecte de llei que avui debatem, vull recordar que el text proposat pel Govern de les Illes Balears està plenament adaptat al que determina la nova llei bàsica estatal, en concret la Llei 9/2006, d'avaluació de determinats plans i programes de medi ambient, una norma que va entrar en vigor el passat mes de juliol, coincidint, quasi de forma matemàtica, amb el debat sobre la totalitat del projecte de llei elaborat pel Govern.

M'agradaria, en aquest punt, agrair la voluntat de col·laboració demostrada per la pràctica totalitat dels grups de l'oposició parlamentària que han fet un gest de generositat i comprensió en afavorir que poguéssim incorporar, via esmenes, els trets bàsics de l'esmentada nova llei estatal, a fi que la norma que surti d'aquesta cambra estigui plenament adaptada al contingut de la legislació espanyola sobre el tema. Una col·laboració que també ha estat decisiva per tal d'adaptar igualment, via esmenes aportades per tots els grups de la cambra, el contingut de la nova norma al que determina la Llei 27/2006, de 18 de juliol, referida al dret d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, i que incorpora les directives comunitàries 2003/4 i 2003/35. En aquest mateix sentit, vull insistir en el fet que el projecte de llei va molt més enllà del que determina la Unió Europea en matèria d'avaluació estratègica ja que, en realitat, la legislació comunitària -i això és molt important, perquè després sortiran aquells que veuen que tot cau i que tot es fa malament- només considera obligatori passar aquesta avaluació en cas dels plans i programes de grans actuacions, de petites no, que impliquin una especial incidència sobre l'entorn; en canvi, el projecte de llei que duim per a la seva aprovació incorpora en aquest sentit una passa més, ja que

no només recull els principis i les tuteles que inspiren la directiva sobre l'avaluació ambiental estratègica, sinó que en determinats aspectes incrementa aquesta voluntat d'avaluació ambiental, com ho demostra el fet, per exemple, que amb la nova llei a la mà, no tan sols els planejaments urbanístics estaran sotmesos al preceptiu estudi d'avaluació d'impacte ambiental i estratègica, sinó que també hauran de passar aquest estudi els plans directors, cosa que fins ara no passava. Això, la Unió Europea no ho exigeix.

També vull incidir en el punt que fa referència a l'exoneració de la necessitat de passar l'avaluació d'impacte ambiental per que fa referència a determinats projectes. En aquest sentit, s'ha arribat a un acord amb el Grup Parlamentari Socialista perquè la regulació de l'exoneració que contempla l'article 13 del projecte de llei, respongui als mateixos criteris que determini la llei bàsica estatal i que, al mateix temps, estan contemplats a la directiva comunitària, és a dir, no exonerarem res que no sigui el que diu la llei bàsica estatal i la directiva europea. I ho anuncio perquè supòs que es parlarà d'exoneració d'aquí a una estona.

No ha estat possible, en canvi, arribar a un acord semblant amb el Grup Parlamentari Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista en relació amb la seva pretensió que el dictamen d'avaluació d'impacte ambiental emès per la Comissió Balear de Medi Ambient sigui vinculant quan aquest dictamen resulti discrepant en relació amb el del promotor o l'òrgan substantiu. No s'ha pogut arribar a un consens en relació amb aquesta esmena, però m'agradaria recordar, arribats a aquest punt, dues coses. Primera, que no hi ha cap llei estatal ni autonòmica que atorgui aquesta capacitat a l'òrgan ambiental de la Comissió Balear de Medi Ambient, convendria tenir-ho clar, una cosa és la il·lusió, però la il·lusió moltes vegades no respon a la realitat, enfront de l'òrgan substantiu, institució promotora o òrgan substantiu. I segona, que el govern anterior, que és important recordar-ho, perquè aquí del 99-2003 hem fet una agranada i no ens en recordam de res, el govern anterior mai no es va plantejar, mai, introduir aquesta mesura que incorpora aquesta facultat, que no importava llei, bastava plantejar-se que fos vinculant, a cap llei, i que cadascú faci les lectures que vulgui fer d'aquest fet. A part que jo crec que una comunitat que tant ha parlat de l'article 39, que tant ha parlat de la descentralització cap als consells, no m'esperava mai per part del PSM que pugui pensar que el centralisme del Govern balear, la Comissió Balear de Medi Ambient, damunt una comissió d'Ordenació del Territori i Urbanisme de cada consell, pugui fer informes vinculants en aquest sentit; les normatives en temes mediambientals són d'obligat compliment, no només pels que són govern autonòmic, sinó també pels que són govern municipal i pels que són govern de consells.

En qualsevol cas, sí que m'agradaria fer una sèrie de puntualitzacions en relació amb aquest punt i que vénen a avalar la voluntat explícita d'aquest govern, en el sentit de donar a tot el procés d'avaluació ambiental les degudes tuteles per tal d'aconseguir les finalitats que inspiren la seva elaboració. Entre aquestes, pens que és important subratllar que la nova norma sí contempla que en el supòsit d'un dictamen desfavorable les discrepàncies siguin debatudes en el si d'un òrgan paritari per tal d'intentar arribar a un acord en el termini d'un mes; en el cas que aquest òrgan paritari no pugui resoldre

la discrepància, resoldrà finalment o bé de forma directa el Consell de Govern, o bé un òrgan de compensació igualment paritària, integrat pels representants de l'executiu autònom i del consell insular o l'ajuntament corresponent. Una garantia addicional de la que estava prevista inicialment és que el promotor serà obligat a contractar un auditor ambiental que acrediti el compliment, la vigilància i el seguiment amb la periodicitat establerta al pla o al programa de vigilància del projecte objecte d'avaluació dels seus aspectes ambientals. El mateix que passa amb els arquitectes, aparelladors municipals o enginyers, que hauran de presentar el seu final d'obra que s'ha complir el que en el projecte, per qual s'ha donat la llicència o que ha passat la Comissió Balear de Medi Ambient, el que havia dit que faria, cosa que actualment, parlant molt tots, hem governat ja tots, i duim més de 23 anys de comunitat autònoma, la Comissió Balear de Medi Ambient posa una sèrie de correccions, les ha posat sempre, però ningú no és responsable que després aquestes es compleixin. Ara anam que això sigui així.

De fet, i entenc que és important recordar-ho, l'article 54 del projecte de llei estableix que l'òrgan substantiu no podrà expedir el certificat final d'obra o donar per acabada la instal·lació o l'activitat sense el certificat de l'autor ambiental en els casos que determini la mateixa llei.

També hi ha hagut consens amb el Grup Parlamentari Socialista a l'hora de fixar les quanties de les sancions per infraccions en els seus distints graus, tant si són molt greus, greus o lleus. En aquest sentit, hem introduït la modificació plantejada per l'esmentat grup i dirigit, segons consta en la seva justificació, a adequar els imports de les sancions al que estableixen altres legislacions autonòmiques en aquest àmbit, una adequació que du incorporat un important enduriment de les sancions per tal d'incidir en la capacitat de dissuadir de la norma. De fet, l'article 56 de la llei determina, al seu punt 5, que la sanció econòmica mai no podrà ser igual o inferior al benefici que es derivi de la comissió de la infracció sancionada. En el cas que es doni aquest supòsit, es podria incrementar la quantia fins al doble del benefici aconseguit per l'infractor, encara que això suposés superar les sancions màximes previstes.

Molt important és, en la nostra opinió, l'esmena que hem transaccionat amb el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista en virtut de la qual l'òrgan ambiental haurà de determinar l'amplitud i el nivell de detall de l'estudi d'impacte ambiental, prèvia consulta a les administracions afectades i, en el seu cas, a d'altres persones físiques o jurídiques públiques o privades, vinculades a la protecció del medi ambient, a més de tenir la facultat de definir les distintes modalitats d'informació i consulta. Amb aquest acord, i a pesar de no poder adoptar el model quasi assembleari que proposava inicialment el Grup Parlamentari PSM. Hem volgut deixar ben clara la nostra disposició de facilitar la possibilitat que el procés de participació ciutadana en la fase d'exposició pública sigui el més obert possible, i per això hem apostat per incorporar l'avaluació de projectes al sistema ja previst a l'àmbit dels plans i programes, en virtut del qual, insistesc, l'òrgan ambiental determinarà les modalitats d'informació i consulta en el moment de fixar l'amplitud i el nivell que detalla l'estudi d'impacte ambiental.

Vaig acabant, president. També hem cercat el màxim consens a l'hora de tractar les esmenes presentades pels distints grups parlamentaris referides a aquest projecte, un tema en relació amb el qual s'ha arribat a un important nivell d'acord, des d'aquí vull ser el primer a reconèixer i agrair, no només en aquest cas, sinó per l'esforç que en termes generals entenc que s'ha fet per part dels representants polítics i per part, també, del Grup Popular i de la seva portaveu, en aquesta cambra a l'hora de trobar punts d'encontre. Vull recordar, en aquest sentit, que hem transaccionat nou esmenes i n'hem acceptat dues del Grup del PSM, perdó, dues acceptades i deu transaccionades. N'hem transaccionades vint, però el Grup Esquerra Unida i Els Verds només en vol deu, i aprovades tres, d'Esquerra Unida i Els Verds. I n'hem transaccionades deu i n'hem aprovades nou, del Grup Socialista, d'un total de vint-i-cinc, la qual cosa, amb el Partit Socialista estam arribant a acords del 93%, de més del 93% del que hi havia presentat.

Com a conclusió, com va quedar clarament establert al debat de totalitat, i ara amb més motiu, gràcies a les esmenes incorporades el projecte de llei d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègiques, el primer d'aquestes característiques en el conjunt del país que recull les disposicions bàsiques de la llei estatal, que hem presentat a aquesta cambra per al seu debat i eventual aprovació, no pretén ser, senyories, una altra cosa que una eina eficaç, àgil i operativa, dirigida a normalitzar els processos d'estudi i correcció dels possibles impactes de caràcter ambiental que es puguin derivar de l'activitat humana en aquesta comunitat. És una llei, senyories, ajustada, oportuna i adequada, no és, per tant, ho recordava fa dos mesos, un simple element coercitiu, sinó que aspira a adaptar la doctrina estatal i europea en matèria d'avaluació ambiental i, al mateix temps, permet visualitzar la filosofia d'un projecte polític que, sense deixar de costat la seva inspiració liberal, té la voluntat de regular des de criteris de rigor i responsabilitat la funció dels poders públics en aquest àmbit.

He de dir, perquè és de justícia que ho faci que lamentam profundament que no es votin les esmenes o que no es voti la llei, sobretot després de l'esforç que hem fet tots, vostès mateixos, com he acabat de detallar, per enriquir la nova norma i fer-la més eficaç, més oberta, més operativa i més participativa, una norma que ara, per una qüestió purament gestual no serà objecte de votació per la seva importància que mereix.

Vull dir que fórem els primers, l'any 1986, a fer un decret d'avaluació d'impacte ambiental. Els decrets, els fan els governs. Lògicament aquell govern era un govern del Partit Popular i Unió Mallorquina; ja varen quedar fora els partits entesos d'esquerres, com són el PSOE, el PSM i Esquerra Unida i Els Verds, perquè lògicament no eren govern i no podien fer el decret, és normal, i qualcun no existia -sí senyor, Sr. Diéguez. Avui també som els primers de tot l'Estat espanyol a tenir una llei d'avaluació d'impacte ambiental adaptada a la directiva europea i a la llei bàsica aprovada el mes de juliol, els primers. Hi ha gent que té llei d'avaluació d'impacte ambiental però no la té adaptada a la llei bàsica. Una altra vegada a Balears som els primers, i torna ser a proposta d'un grup com és el Grup del Partit Popular i el Govern del Partit Popular.

Vostès tenien l'oportunitat, així com no la varen tenir el 86 de participar en el decret, de poder ser i participar d'aquesta llei, i com diuen els castellans *unos tienen la fama y otros cardan la lana*, i en tema mediambiental els partits com el Partit Popular al final fan la feina; en canvi altres a vostès els riuen les gràcies. Moltíssimes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. En primer lloc passarem al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei en qüestió, i per això, i per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, intervindrà la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc voldria fer dos aclariments previs perquè crec que és prou important. En primer lloc aquesta llei, que avui estam en el seu debat final, sobretot de les esmenes parcials presentades i que suposadament, idò, s'aprovarà per la majoria de la Cambra, hem de dir que no és una llei de l'altre món, sinó que senzillament el que es fa és allò a què ja obliga la Unió Europea i en aquest cas la legislació bàsica estatal. Ho dic perquè quedi clar. I, en segon lloc, també crec que ha de quedar molt clar que tot allò que fa referència a plans i programes, tots els plans i tots els programes segons la directiva europea haurien en aquest moment de tenir una avaluació d'impacte ambiental, cosa que aquest govern no ha fet sinó que senzillament ha esperat, uns mesos abans de les eleccions, a fer tots els plans sense avaluació d'impacte ambiental i, a partir d'aquí, per tant, intentar exonerar d'una obligació, com dic, avalada per les directives actuals d'obligat compliment.

Dit això hem d'afirmar que des del debat en aquest plenari de l'esmena a la totalitat que va presentar el nostre grup fins al dia d'avui, i posteriorment en el debat de les esmenes a la comissió, aquesta llei ha millorat. Fins i tot el mateix grup del Partit Popular hem de dir que ha presentat 23 esmenes al text, és a dir, ells mateixos s'han fet 23 autoesmenes, ja que clarament el text inicial legislatiu incomplia les mateixes directives europees i aspectes de la legislació bàsica estatal. Afirmam la seva millora -no ens cauen per a res els anells- respecte a l'articulat inicial, així com l'intent del Grup del Partit Popular d'acceptar esmenes de l'oposició. En el nostre cas volem dir que hem presentat 87 esmenes al text; s'han acceptat 2 esmenes per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, i hem acceptat 14 transaccions que, si bé en molts de casos les consideram insuficients, entenem que milloren aquesta llei. Així i tot ens queden 71 esmenes que evidentment molt breument intentaré dir quin és el seu plantejament, que evidentment esperam que encara hi hagi temps per intentar millorar, com dic, el text de la llei.

Tot i reconèixer aquesta millora i l'esforç per adaptar-se a la legislació, aquesta llei per a nosaltres té mancances importants que, com dic, consideràvem aspectes bàsics. En primer lloc és una llei confusa, poc clara i molt ambigua, i precisament aquesta confusió permet evadir l'obligatorietat de

tot el procediment d'avaluació d'impacte ambiental. Nosaltres hem presentat esmenes amb l'intent de simplificar i generar una llei clara, efectiva i aplicable; per això respecte a les definicions i al procediment hem plantejat tot un seguit d'esmenes perquè vagin en la línia, com dic, d'aclariment i d'evitar l'ambigüitat, que dona peu a una interpretació absolutament dependent de qui l'apliqui.

En segon lloc hem intentat, intentam també amb les esmenes que com dic no han estat acceptades, aclarir i concretar les exoneracions; exoneracions vol dir aquelles qüestions que no han de tenir una avaluació d'impacte ambiental. És un aspecte clau en aquesta llei; l'article 13, referit a la dispensa i l'exoneració, permet al nostre entendre un abús excessiu de les exoneracions; de fet ja vàrem dir en el debat de l'esmena a la totalitat que incomplia la legislació bàsica. S'ha millorat, és cert que s'ha millorat aquest article, però per a nosaltres encara és insuficient perquè es mantenen supòsits excepcionals sense establir l'abast d'aquesta excepcionalitat. Per altra banda també a l'article 45 es permet la memòria ambiental com a sistema per defugir el procediment regulat de l'avaluació d'impacte ambiental; nosaltres consideram que s'han d'evitar precisament aquestes dobles possibilitats perquè, com dic, suposen un intent de no dur endavant el procediment que pertoca segons llei.

Un altre aspecte clau respecte al punt de l'exoneració és que la disposició transitòria tercera permet la vulneració de les directives europees i de la legislació estatal, ja que exonera del procediment tots els plans i programes aprovats o en procés d'aprovació iniciats anteriorment a l'aprovació d'aquesta llei. Vull recordar que les directives de plans i programes són d'obligat compliment des del juliol del 2004, i una llei autonòmica com la que avui s'aprovarà no pot anar en contra, com dic, d'una directiva d'obligat compliment. Si s'aprova avui d'aquesta manera evidentment allò que es farà serà anar en contra d'aquesta directiva. Així avui s'aprovarà una llei que indulta tots els plans aprovats en aquesta legislatura sense avaluació d'impacte ambiental: el Pla territorial de Mallorca, desembre del 2005; el Pla director sectorial de transports, 2005; Pla director sectorial energètic, 2005; Pla director sectorial de residus, 2005. Tot això serà exonerat si avui s'aprova la llei així com està, quan -com dic- és d'obligat compliment des del juliol del 2004.

Per altra banda la llei al nostre entendre, i segons l'articulat, dona un paper clau al conseller de Medi Ambient -independentment de qui sigui, no entrarem en la persona- respecte a les decisions fins i tot de tipus tècnic; la llei no concreta els continguts dels estudis d'impacte ambiental ni els criteris tècnics i reglamentaris per dur endavant tot el procediment d'avaluació d'impacte ambiental. La llei no ho diu perquè serà el conseller qui ho desenvoluparà i aprovarà. Aquesta potestat total al conseller al nostre entendre vulnera en primer lloc la mateixa lletra i l'esperit de la directiva, i els procediments transparents, objectius i tècnics que han de presidir un procediment d'avaluació d'impacte ambiental, i està sotmès al criteri subjectiu del conseller o de la consellera de torn.

Per altra banda, i respecte al procediment del que és l'avaluació d'impacte ambiental, també hem presentat tot un

seguit d'esmenes amb un objectiu molt clar: senzillament establir criteris d'objectivitat, de transparència i de claredat.

Nosaltres creim que aquesta llei no planteja res de nou respecte al procediment, senzillament el que fa és mantenir més o manco el que ja en aquest moment s'està fent, i per això entenem que les nostres esmenes van en la línia de -com dic- millorar tot allò relatiu a la resolució de discrepàncies, tot allò relatiu a aclarir els criteris per decidir si un pla o no s'ha de dur endavant, aclarir qui ha de resoldre aquestes discrepàncies, etc.

Per altra banda, i també ja vaig als aspectes bàsics i finals, un aspecte al qual nosaltres també hem plantejat esmenes és eliminar la protecció ambiental substitutòria de l'article 50. Entenem que s'ha d'aplicar la disciplina ambiental quan hi ha un incompliment legislatiu. La formulació d'aquest aspecte de protecció ambiental substitutòria, sense cap desenvolupament, sense cap criteri, sense cap regulació, pareix més una rebaixa i una exoneració de l'aplicació sancionadora. Si això es planteja en els aspectes ambientals també s'hauria de plantejar -per què no?, jo només don la idea al Partit Popular- la protecció urbanística substitutòria, a veure què passaria, perquè resulta que en aspectes ambientals pareix que tot ha de ser rebaixa i en altres evidentment ni se'n parla.

I acabam, per tant, un aspecte clau per a nosaltres, que ja vàrem dir en el debat de l'esmena a la totalitat i que entenem que és l'esperit clau i la lletra de la directiva europea, que és la participació de la ciutadania. Nosaltres creim que aquesta llei dóna moltes facilitats als promotors i no aporta res nou, fins i tot encara per a nosaltres limita més la participació de la ciutadania. Es manté allò que fins ara ja es fa: publicació al BOIB, una tímida presència a l'òrgan ambiental de les persones o organitzacions afectades, implicades o interessades, però no s'aposta clarament per una participació real i continuada en tot el procés de la ciutadania. Nosaltres per això hem plantejat una sèrie d'esmenes. Una d'elles, la 4744, afegeix un nou títol, un nou capítol, perdó, amb el títol "Tràmit de participació pública", i proposam que aquesta participació sigui una part fonamental de l'avaluació d'impacte ambiental i que sigui garantida. Entre d'altres aspectes proposam que en el cas de projectes socialment conflictius l'enquesta pública es pugui utilitzar; això no té res d'assembleari, per si qualcú ho ha mal interpretat, sinó que precisament sigui un element que es pugui utilitzar per realment conèixer quina és no només l'opinió de la ciutadania, sinó també quins problemes i quines són les seves propostes. Nosaltres creim que això és un aspecte clau sobre el qual en aquesta llei s'ha passat molt de puntes, i per això mantenim les nostres esmenes al respecte.

També plantejam esmenes perquè es millori la comunicació i la notificació a tots els interessats per tal que coneguin exactament quins són els acords i puguin, a partir d'aquí, actuar, i hem de dir que tot i acceptar que les millores introduïdes en tota una sèrie d'aspectes, com dic, són importants, nosaltres també consideram que només amb procediment, no només amb participació pública, sinó també amb aquells projectes que haurien de tenir avaluació d'impacte ambiental o un procés d'avaluació d'impacte ambiental en falten molts, i nosaltres per això també mantenim esmenes en aquest àmbit.

Consideram que un canvi de sòl forestal per un altre ús ha de tenir avaluació d'impacte ambiental; que les campanyes fitosanitàries, que s'utilitzen productes tòxics, ha de tenir una avaluació d'impacte ambiental; que l'explotació de dipòsits marins, o drenatges, o extracció d'arenas han de tenir una avaluació d'impacte ambiental; que les noves subestacions de transformació d'energia elèctrica a partir de 100 megavats han de tenir avaluació d'impacte ambiental; que les antenes de telefonia mòbil han de tenir avaluació d'impacte ambiental; que els projecte d'urbanitzacions i instal·lacions turístiques fora de zones urbanes i construcció d'aparcaments subterranis han de tenir avaluació d'impacte ambiental, i per això mantenim aquestes esmenes.

Per acabar, per tant, entenem que hi ha la possibilitat de millorar la llei, encara ara en aquest moment; de complir i legislar envers els aspectes bàsics i obligatoris de la directiva comunitària que regula el procediment de l'avaluació d'impacte ambiental, i sobretot fer una reflexió profunda sobre quins són els aspectes fonamentals d'aquesta directiva. Són dos: primer, participació ciutadana per intentar apropar la ciutadania i fer-la participar en els temes ambientals que li afecten i aprofundir en els mecanismes democràtics reals i participatius; en segon lloc, augmentar i millorar els criteris objectius, clars i transparents per dur endavant aquest procediment, on hi hagi una claredat tècnica, també, objectiva de com es faran aquestes avaluacions d'impacte ambiental. Per a nosaltres cap d'aquests dos aspectes no compleix en l'àmbit que nosaltres consideràrem aquesta llei. Manté per a nosaltres una situació actual sense aportar excessives coses noves i pot o pareix que pot convertir aquest procediment d'avaluació d'impacte ambiental en un pur tràmit més a afegir a un expedient, un paper més a afegir a qualsevol projecte o pla, però sense que es faci una anàlisi profunda de les implicacions ambientals.

Nosaltres creim que precisament allò que importa és que hi hagi una anàlisi profunda de les conseqüències ambientals i actuar sobre això, i per això encara demanam que en aquest darrer tram, que ja són de poc temps, idè encara hi hagi una reflexió per part de la majoria d'aquesta cambra, s'admeti alguna altra esmena de les que hem presentat i puguem dir que aquesta llei efectivament és una llei de tots.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, no sé si és la primera vegada que un conseller intervé en el darrer tram de l'aprovació d'una llei comentant les esmenes que encara s'han de defensar. Jo crec que això és insòlit. De totes maneres nosaltres intentarem explicar les esmenes que hem mantingut durant tota la tramitació d'aquesta llei perquè creim que estam en el nostre dret, tot i que ja ens hagin explicat, o ja hagin rebutjat d'una manera contundent aquelles esmenes que nosaltres hem presentat. De totes maneres, i com a precedent, voldria fer un esment a l'entrada que ha fet el Sr. Conseller; no

hi ha millor defensa que un bon atac, és el que ha fet, entenem, el Sr. Conseller, i ens ha renyat una vegada més perquè no votarem una llei que ell considera que hauria de tenir tots els aplaudiments. No només no es conforma tan sols a dur endavant els seus projectes, sinó que a més encara vol que els hi aplaudim fins i tot els de l'oposició; això, Sr. Conseller, crec que...

Nosaltres estam en el nostre dret d'adoptar les mesures que considerem oportunes davant d'un atac que hem denunciat reiterades vegades en aquesta tribuna i en els òrgans on hi ha hagut la participació dels membres del nostre grup parlamentari, tant a la Junta de Portaveus com a la permanent, com element de protesta perquè vostès han habilitat un període de sessions totalment il·legal i nosaltres estam en el nostre dret d'exercir el nostre dret de protesta no votant aquesta..., les lleis o les iniciatives que vostès volen per a la seva conveniència. Creim que no era necessari; si vostès haguessin fet els deures quan tocava no hagués estat necessari habilitar a fer aquest paperot durant tot aquest estiu, i sobretot aquesta llei, entrada en temps i forma; vull dir que simplement hi ha hagut una ponència o una comissió aquest estiu, i ara estam a la decisió final. Allargar una setmana més hagués pogut contentar-lo a vostè, Sr. Conseller, i haguéssim volgut votar a favor de tots aquells articles que no hem esmenat i, en tot cas, abstenir-nos o votar en contra d'aquells articles en què manteníem les esmenes, però en tot cas no hagués estat una llei no votada per l'oposició.

I ara ja passaré a comentar les esmenes que hem presentat. És vera que hi ha hagut una actitud per part de l'equip tècnic -al qual li ho volem agrair- d'obertura i de voluntat de consens, i d'acceptar la majoria de les esmenes que nosaltres havíem presentat, perquè se n'han acceptat o transaccionat més del 50%, la qual cosa creim que ha contribuït a millorar aquesta llei, ja que entre aquestes esmenes que s'han acceptat o transaccionat, han corregit, han matisat o fins i tot han concretat alguns aspectes que la llei no deixava clars, i per tant han donat garanties o han contribuït a garantir més el rigor en el procediment, la transparència i la participació ciutadana, tot i que no és al nivell que nosaltres haguéssim volgut, però la veritat és que ha millorat bastant.

Les esmenes que nosaltres mantenim a l'article 9, nosaltres creim que aquesta esmena..., el text del projecte de llei fixa de forma ambigua l'objecte de l'avaluació d'impacte ambiental; diu que l'avaluació d'impacte ambiental identificarà, descriurà i avaluarà de forma apropiada. Nosaltres volem que es concreti què vol dir de forma apropiada, volem que es concreti i que es garanteixi que es farà de manera objectiva i amb sistemes avaluable, i per tant, com que no podem fixar en aquest article de quina manera s'han de poder avaluar i de quina manera s'han..., s'han d'avaluar numèricament aquests procediments, nosaltres ho remetem a un reglament posterior, que creim que és una manera de fixar aquests objectius.

Després, a l'article 36, creim que hi falta una mesura de prudència, el Sr. Conseller s'ha referit a aquest article per dir que no estaven d'acord amb el nostre criteri de les esmenes, però aquí el que voldria dir o el que voldria comentar és que nosaltres hem presentat aquesta esmena de donar la darrera paraula a l'òrgan ambiental, perquè, tot i que les altres lleis

donen la darrera paraula en cas de discrepància a l'òrgan substantiu, hi hagi una certa objectivitat, perquè des de la Conselleria de Medi Ambient que serà la que tuteli tots els aspectes de les avaluacions, creim que hi hauria una manera més objectiva i menys interessada de poder avaluar aquests efectes. No obstant això, ja, fins i tot ho havíem comentat amb les reunions amb els tècnics, que no tendríem cap inconvenient però aquí hi ha el quid de la qüestió, i és que nosaltres consideram que en cas de discrepància han de prevaler els criteris en favor del medi ambient. Però sobretot hi ha un altre aspecte, que és una esmena en aquest mateix article que és que en el moment en què hi hagi discrepàncies s'ha de suspendre la tramitació del projecte per tal de corregir-les, perquè no diu res, s'ha de suspendre la tramitació i s'han de corregir els punts conflictius per eliminar-los o substituir-los per alternatives menys impactants.

Crec que falta aquest aclariment, perquè al punt 3 del mateix article diu que s'han de motivar els canvis que s'hagin produït i valorar els repercussions ambientals, quan en el punt 1 no diu que hi hagi d'haver cap canvi ni un, sinó que sembla que les discrepàncies s'han de valorar sobre un únic projecte sense cap casta de modificació. Per tant, és aquí on nosaltres creim que si el Partit Popular accepta l'esmena que s'ha de suspendre la tramitació del projecte per corregir els efectes, nosaltres no tendríem cap inconvenient a retirar el primer apartat de l'esmena 4711 i donar les competències a l'òrgan substantiu.

Hi ha també una altra esmena, la 4714, aquesta i altres esmenes d'altres articles, dels articles 77 i 78, que nosaltres creim que s'hauria de canviar el temps verbal d'aquests articles, perquè donen molta discrecionalitat al govern o a l'òrgan substantiu. Nosaltres creim que aquestes esmenes estan justificades, sobretot a l'article 76, 2n apartat, proposam canviar el sentit voluntari de l'execució forçosa perquè creim que hi ha una contradicció entre el títol de l'article, que és l'objectiu de l'article i la redacció dóna potestat a l'òrgan substantiu de procedir a l'execució forçosa o no, des del moment que diu "podrà procedir", dóna llibertat per actuar o no, i nosaltres creim que és més adequat dir "procedirà" o "ha de procedir", i no deixar que l'òrgan substantiu pugui actuar de manera discrecional o segons les conveniències. Crec que aquesta esmena està justificada perquè en cas que hi hagi incompliment o defectes formals a la declaració d'impacte ambiental o que no s'hagin fet les correccions oportunes s'ha d'actuar, no es pot deixar a la voluntat de l'òrgan substantiu, per tant no ha de ser potestatiu, ha de ser imperatiu.

Igualment pel que fa a l'esmena dels articles 77 i 78 quant a l'execució subsidiària i a les mesures coercitives, crec que l'òrgan substantiu ha d'actuar sempre i no ha d'actuar només quan interessi o d'una manera totalment arbitrària.

Després, a l'article 89, no entenem per què el Partit Popular no ha acceptat aquesta esmena quant a l'exposició al públic dels projectes, plans o programes. Nosaltres creim que s'hauria d'acceptar ja que s'ha fet l'esforç d'acceptar una altra esmena similar referida a l'article 38 sobre l'exposició al públic dels projectes, a l'article 8 d'aquesta mateixa llei, hi ha una previsió que s'usaran tots els mitjans electrònics, tècnics i de les noves tecnologies, per poder donar més accés al públic i que pugui

tenir la informació adequada. Si a l'article 38 s'ha acceptat l'exposició al públic amb els mitjans prevists a l'article 8, no entenem per què a l'article 89, que parla de la fase de consulta sobre plans o programes, no s'ha de poder acceptar.

I ja finalment, les esmenes de l'annex 1 s'han acceptat la majoria i nosaltres creim que s'hauria de canviar a aquest annex els projectes que estan actualment fixats a l'annex 2 que és voluntari totalment i s'haurien de fixar a l'annex 1 que són els projectes d'infraestructures, creim que tots els projectes d'infraestructures, són els industrials, projectes de desenvolupament urbà i construccions d'instal·lacions de transbordament intermodal i terminis intermodals, aquestes haurien d'estar a l'annex 1 que és d'obligatòria avaluació d'impacte ambiental. Són prou importants les infraestructures com perquè tinguin una avaluació d'impacte ambiental obligatòria, i no en cas que ho decideixin de manera subjectiva els òrgans que ho han de decidir.

I aquestes són les esmenes que hem presentat. Esperam que el Partit Popular encara reflexioni i en pugui acceptar alguna més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. A la intervenció poc usual del Sr. Font en el debat substanciat de totes les esmenes, no és freqüent que això es produeixi així, ja se'n va produir una a l'esmena a la totalitat que va presentar Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Font devia dur un programa fet del que havia de dir, però al darrer moment deu haver decidit introduir algunes modificacions. I, si bé nosaltres coincidim bastant bé en el que era el programa del concert, quan hi ha posat els bisos, em sembla que s'ha sortit una mica del que era admissible. Com que aquí es tracta de discutir sobre el tema, jo em permetré separar les dues crítiques, una i altra.

El sr. Font sembla que s'ha enfadat perquè no veurà que l'oposició vota determinats articles perquè s'havien consensuat, i això el molesta. Jo ho entenc, però, Sr. Font, no és culpa nostra, perquè la democràcia -vostè ha parlat de la democràcia-, la democràcia són les formes, fonamentalment, les formes són molt importants, i vostè sap i ha vist que la nostra actitud en aquest parlament és deguda a la ruptura d'aquestes formes per part del Govern del qual vostè forma part. Ja sé que no és el cap del Govern, vostè no deu haver pres aquesta decisió, però, com a membre del Govern, li toca com als altres. Perquè si rompem les normes i les formes, per què debatem res aquí?, vostès tenen vots suficients per aprovar-ho tot, quina necessitat hi ha que existeixi un parlament quan un té majoria absoluta? Posats així, podem arribar a no sé on, perquè a nosaltres no ens agrada, volem que es respectin totes i cadascuna de les formes. Punt. I aquesta és la nostra actitud, i aquesta és la meua actitud personal amb el meu discurs d'avui que no és l'ordinari als plens que són com toca, això sí, duc calçatins, eh?, que quedi clar, corbata no, però calçatins sí.

I entraré ja dins el que és la segona part del seu discurs. Vostè ha volgut substanciar i deixar clar aquí, perquè no quedaria clar amb les votacions, que hi ha hagut un consens important entre les esmenes que nosaltres havíem presentat i el resultat final. I és ver. Nosaltres aquí teníem unes esmenes importants per la seva rellevància i unes altres, diríem, no menys importants, però sí menys globals del que és el projecte. Unes eren les exoneracions, i vostè ho ha tret. A mi em preocupava la redacció inicial de la possibilitat d'unex exoneracions sense una regulació clara i específica. Bé, i vostès han estat sensibles a aquesta petició nostra i crec que el projecte, al final, ha quedat d'una manera acceptable, correcte. I segona, i tenim un exemple ara i avui, i és que la condició humana és la que és i el carnet per punts, pel que es veu ha fet que ara hi hagi menys accidents; és a dir, si no hi ha qualque mesura dissuasiva, doncs la gent no sol complir les lleis, o hi ha determinada gent que incompleix la llei. I per tant, nosaltres varem insistir molt que el procediment sancionador d'aquells que vulneren d'una manera clara i sistemàtica aquesta norma, doncs rebin la corresponent sanció.

I sobretot, i a la LECO ja ho varem fer així, que mai pugui ser negoci infringir la llei; és a dir, sempre que un senyor, infringint una norma, obté un benefici, no és possible que la sanció sigui inferior al benefici, perquè així és un negoci, guany cent, la multa és de cinquanta, doncs vengui, vaja, doncs això no pot ser. Vostès també varen veure aquesta iniciativa nostra i la varen admetre.

Per tant, jo diria que amb el conjunt de la llei, al final, amb la participació de tots, i això s'aconsegueix amb les formes, amb la participació de tots hem pogut ajustar la llei a un contingut admissible i acceptable almenys per al nostre grup.

I és ver també, perquè vostè primer ens ha galtejat a l'oposició, a tota l'oposició, i llavors en el programa que vostè pensava exposar aquí s'ha obert amb agraïments i abraçades i tal; bé, doncs aquesta passió desenfrenada no és bona, un poc de mesura, ni tantes besades ni tantes closcades, una cosa que estigui bé i que no creï dins la ciutadania aquesta cosa, no va bé, les passions s'han de controlar. Ja sé que vostè és molt apassionat perquè tal vegada avui de matí s'ha berenat d'una espinagada i ja ve una mica alçurat, però no, no, hem de ser tranquils i serens, almanco dins aquesta casa.

Bé, jo crec que sí que els grups hem estat jo diria que prudents, lògics, sensats i vostè també ha posat aquesta actitud damunt la taula, però ens queden dues esmenes al Grup Socialista que són importants i jo li diré per què són importants, jo crec que vostès no han entès aquestes dues esmenes, no les han acabat d'entendre: són dues esmenes que demanen la supressió d'unex disposicions transitòries, disposicions transitòries les quals modifiquen les lleis d'atribucions als consells insulars. És a dir que vostès amb una llei ordinària modifiquen allò que és un procediment específic de tramitació. I no és que el que diu la modificació que vostès proposen sigui inadequat, no ho és, però jo crec que ja queda implícita a la llei, quedaria implícita; el problema és que si a aquesta casa i a aquest govern se li comença a obrir la bombeta de modificar lleis d'atribucions a cada una de les lleis ordinàries, fins i tot amb la llei d'acompanyament, bé, per què la Comissió Interinsular, per què tot aquest tipus de tramitacions d'una

legislació? Les formes, les formes. Una llei que du una tramitació singular, amb un diàleg entre les institucions, no pot ser que després, unilateralment i sense el seu coneixement i participació, es modifiqui. És per un problema formal que nosaltres mantenim aquestes esmenes, no perquè allò que diu l'esmena hi estiguem en contra, perquè és evident que havent transferit les competències urbanístiques als consells, si no s'haguessin transferit el Govern hauria de fer l'avaluació ambiental dels seus plans, els consells també les han de fer, però jo crec que amb la lectura de la llei això queda prou clar i ens preocupa que aprovem una llei en la qual s'introdueix un procediment pervers.

No ens agrada, no ens agrada perquè demà això serà a una altra atribució de competències i a una altra i a una altra, i fins on es podran modificar aquestes coses? No sé si m'entén? És a dir, els consells estan sotmesos a aquesta llei, igual que els ajuntaments, igual que els particulars, evident que sí, però una llei d'atribucions és una cosa singular i en aquest Parlament té una tramitació singular, no és una cosa qualsevol, per tant aquesta modificació, no ens ficam amb la transitòria que modifica una altra llei, fixi's que no ens hi ficam en l'altra, ens ficam en aquesta per un problema formal, per defensa de què les formes de relació entre el Govern d'aquesta comunitat i aquest Parlament i els consells insulars s'han de mantenir, i nosaltres entenem que aquestes transitòries les vulneren. Només és això.

Per tant, la resta, les nostres discrepàncies s'han o bé resolt, acceptant l'esmena tal com l'ha presentada, o bé arribant a una transacció satisfactòria per ambdues parts. Per tant, jo li demanaria que, encara que no ho votem, vostès facin un darrer segon, una reflexió damunt això que els he tractat d'explicar, i que no és una crítica tant a la llei com a haver-ho fet per aquesta forma que nosaltres creim que no era necessària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Torn en contra, té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui ja arribam al tram final d'aquesta llei que ja va passar la totalitat i que hem fet un esforç, com bé ha dit el conseller, tots per avui poder dir que és una llei consensuada quasi quasi al cent per cent, no m'atreviria dir al cent, però que avui per avui al Partit Socialista li haguem acceptat i transaccionat un 93% de les seves esmenes, al PSM més del 50% i a Esquerra Unida i Els Verds més del 25%, per tant jo crec que és un consens, me permetran dir, brutal que hi ha hagut amb tots els grups parlamentaris. Un esforç increïble per transaccionar i és una llàstima que avui, per qüestions purament de partits i de temes interns es neguin a votar una llei tan important i que té tanta transcendència en el futur de les nostres illes i de la nostra sostenibilitat.

Hem de destacar que el Grup Parlamentari Popular, en aquest sentit que he començat, ha fet un esforç i una generositat

bastant normal, perquè és el normal amb el Partit Popular arribar a consensos, i per tant és un exemple de responsabilitat institucional, com correspon a una norma essencial dins el marc jurídic, sobretot de caire mediambiental. Hem fet un esforç d'adaptació, comptant que hi havia la llei bàsica estatal i per tant amb diverses normes, com hi ha avui damunt la taula, l'adaptació per la qual hem pogut fer aquestes transaccions, acceptacions i tenir la norma estatal davant, doncs jo crec que hem estat en sintonia amb tot el marc legal que avui existeix damunt aquesta matèria.

En matèria d'exoneració de la necessitat de sotmetre a tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, finalment la nova norma s'ajustarà, en termes generals, al que disposa aquesta llei estatal bàsica, evitant així la confusió i apostant per una clarificació normativa en els dos nivells de l'administració, tant central com autonòmica. També hem arribat a un enteniment pel que fa a aportacions suggerides pel Grup Parlamentari Socialista i també pels altres grups parlamentaris, PSM i Esquerra Unida, vull destacar les referides als annexos on consta la relació de projectes inicialment subjectes a avaluació d'impacte ambiental, ampliant els mateixos en alguns supòsits.

També és molt important l'acceptació de les esmenes del PSOE referides al sistema sancionador, que contempla la nova norma, tant a les quanties com als mecanismes de compliment d'aquestes. En aquest sentit, també destacar l'acceptació de l'esmena del PSM referida a la prestació ambiental substitutòria -jo vaig relatant un poc les que consider més importants per concretar ja aquesta llei-, en virtut que aquesta figura no és un *coladero*, que diríem en castellà, sinó que és la norma que estableix que els infractors no paguin, sinó que és una fórmula imaginativa i eficaç per assumir l'objectiu sancionador, d'una manera diferent de la sanció pecuniària.

Una de les esmenes aportades pel Grup Esquerra Unida i Els Verds contempla que l'òrgan ambiental tenguí la facultat per definir l'àmbit i el format de participació pública en fase d'informació pública dels projectes subjectes a avaluació d'impacte ambiental. També a fi d'ampliar el paper ciutadà en aquells processos que tenen una potencial incidència sobre el medi ambient.

Per tant, jo crec que avui la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds ens accepta cinc transaccions més de les que no s'havien aprovat a la comissió, per tant serà l'esmena 4773, la 4780, 4790, 5021 i 4767 que quedaran transaccionades i incorporades també a aquesta nova llei.

Per acabar, estic convençuda que els portaveus que avui també han sortit aquí dalt a parlar d'aquesta llei, crec que els sap greu no votar una llei en la qual han fet molta feina i que hem fet feina junts amb totes aquestes esmenes i per tant jo crec que la col·laboració ha estat molt bona, esperem que segueixi així amb totes les lleis; per tant, com que és una feina que hem fet tots, el fruit que avui aprovarem, sense el vot de vostès, que és una llàstima, seria un dia que tots junts tiram endavant aquesta llei sostenible.

I per acabar vull fer una lectura molt clara del tràmit d'aquesta llei: primer de tot, voluntat de consens; segon, actitud dialogant i oberta per part de tots els grups parlamentaris i del

Govern; tercer, només Esquerra Unida va presentar una esmena a la totalitat, la qual cosa demostra l'acceptació que aquesta llei ja tenia per part dels altres grups parlamentaris. La llei assoleix un alt grau d'eficàcia potencial amb la incorporació de moltes esmenes, tant acceptades com transaccionades. Per tant, l'únic que vull afegir del que s'ha dit aquí, a Esquerra Unida i Els Verds, és que, Sra. Rosselló, nosaltres creim que el Partit Popular és avui per avui el partit que ha fet més lleis proteccionistes mediambientals. Dins aquesta legislatura n'hauré fetes quatre o cinc, per tant la nostra comunitat si avui té lleis mediambientals i sostenibles és gràcies al Partit Popular, la LEN, les DOT, la LECO, aquesta que avui aprovam.

I pel que fa al que vostè ha dit de l'exoneració de plans, li he de dir que tant la directiva com la llei bàsica estatal diu clarament que els plans que estiguin iniciats abans del 21 de juliol del 2004 i aprovats definitivament abans del 21 de juliol del 2006 no estan obligats a passar l'avaluació d'impacte ambiental, i açò vull que quedi clar perquè no es presti a confusions.

I per acabar, també li vull dir que aquesta llei és de tots i per tant que vostè no la vulgui votar jo crec que no significa que sigui una llei que hi ha hagut consens i que és una llàstima, però que nosaltres no necessitam que ens aplaudeixin aquesta llei. Aquesta llei és una llei necessària i el que fan vostès ara és quedar fora d'una llei sostenible, per tant no vulguin parlar de ser més proteccionistes que els altres quan avui es demostrarà que no és així, votant aquesta llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. En torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, en primer lloc, jo crec que si realment hi ha aquesta voluntat de consens que ja ha expressat en el seu moment el propi conseller i ara també la portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular, el que haurien d'haver fet era, en primer lloc, tramitar aquesta llei a les sessions ordinàries del Parlament, és la manera més clara, ja se'ls ha dit, els ho torn també jo a dir, perquè les formes, que parlam, a més, d'una llei molt de formes i per tant de procediment, idè s'hagués intentat arribar, si més no, com a mínim, a votar. Per tant, són vostès els que no han volgut aquest consens, els que no han volgut seguir la norma o com s'haurien de fer les coses. Per tant no ens venguin ara a dir voluntat de consens, jo crec que l'hem tenguda a l'oposició, qui no l'ha tenguda ha estat ni el Govern ni el Grup Parlamentari del Partit Popular.

En segon lloc, vostès han perdut moltes oportunitats perquè aquesta llei, una llei com aquesta, ja pogués estar aprovada i aplicada.

Vull recordar, perquè tots vostès ho saben, que ja es va presentar una llei al final de l'anterior legislatura que no es va votar a favor perquè el Partit Popular i Unió Mallorquina varen votar en contra. Fa aproximadament un any es va dur per part del nostre grup una llei, quasi bé similar a la que s'havia presentat a l'anterior legislatura, també perquè es començà una tramitació respecte del procediments d'avaluació d'impacte ambiental, i vostès ho varen votar en contra. Per tant, jo crec que aquí la història i la memòria s'ha de posar també en aquest Parlament.

Per tant, avui no feim res de l'altre món, avui no s'aprova cap llei ambiental de l'altre món, s'està fent una qüestió purament procedimental que ja és d'obligat compliment des del juliol del 2004 i del 2001 i per tant que ja hi ha una legislació estatal i que ja hi ha una directiva europea, l'únic que es fa és una aplicació o una llei en el Parlament de les Illes Balears, però que no aporta realment elements nous ni, sobretot, no fa la feina important que hauria de fer una llei com aquesta o com nosaltres l'entnem, que és: primer de tot, assegurar la participació de la ciutadania; la democràcia no és només anar a votar cada quatre anys, ja ho he sentit a dir fins i tot a vostès del Partit Popular, precisament és poder participar de manera continuada en les decisions que es van prenent. Això era una oportunitat que vostès han perdut, perquè aquesta participació, tot i que, com dic, s'ha millorat respecte, gràcies a esmenes de tota l'oposició i també del mateix Partit Popular, s'ha millorat respecte del que era l'articulat inicial, s'ha obviat l'element clau pel qual era necessari fer, en tot cas, una llei d'avaluació d'impacte ambiental en aquesta comunitat. I senzillament es manté més o manco com s'està. Ara, donant realment protagonisme als promotors i deixant els ciutadans, com sempre, a un pla, per a nosaltres, secundari o si més no, quasi bé, com dic, com estava bàsicament ara.

En segon lloc, un aspecte clau també que havia de fer aquesta llei, que havia de fer perquè també la directiva, el seu esperit i la lletra anava per aquí, era clarificar, posar d'una manera molt clara, molt concreta, com s'havia de dur a terme el procediment, perquè és un procediment, d'avaluació d'impacte ambiental. Nosaltres creim, ha millorat, jo això ho he dit i ho repetiré, i és cert, però encara no queda com creim nosaltres que hauria de quedar; queden massa portes obertes, massa ambigüitats, massa exoneració i a nosaltres realment el que ens fa pensar és que, una vegada més, assistim a aprovacions de lleis ambientals que el que fan és per cobrir l'expedient, però que en realitat, després, a l'hora d'aplicar-les idè evidentment sempre després se cerca la porta per realment intentar, si més no, o no aplicar-les en la seva totalitat, o intentar defugir d'un procediment obligatori.

Per tant, nosaltres creim que s'ha de relativitzar aquesta efusió del Partit Popular i només un comentari a la portaveu del Partit Popular: miri, vostès han pogut fer les lleis que han trobat perquè han tengut una majoria per poder-les dur endavant, i vull recordar que no es tracta de fer lleis, es tracta sobretot d'aplicar-les, es tracta sobretot de creure que es legisla per millorar i per tant per, en aquest cas, millorar a nivell ambiental les nostres illes. El problema és que moltes vegades es legisla i després no s'aplica aquesta llei, no és la primera vegada que en aquest Parlament es ve i es presenten proposicions no de llei o d'altres, per dir que s'aplica la llei, per tant jo crec que aquí

ningú s'ha de penjar medalles, quan s'han de penjar medalles no és quan es parla, és quan es fa i quan s'actua, quan realment els governs estan per dur endavant les actuacions que la legislació posa.

I acab dient que a nosaltres ens hagués agradat també un debat més important dins comissió sobre les esmenes, poder-ho fer d'una manera, com he dit, dins un ple ordinari, i sobretot, com dic, aquesta llei aportar realment coses noves, ara per ara, per a nosaltres aquesta llei, tot i les seves millores, no fa cap aportació substancial al medi ambient de les Illes Balears; tots els plans, vull tornar repetir, directors sectorials importants no tenen una avaluació d'impacte ambiental, s'han fet actuacions que realment han anat en contra del medi ambient sense una avaluació d'impacte ambiental. I per altra banda, i acab, moltes vegades avaluacions d'impacte ambiental que s'han fet tanmateix han consentit que se seguís destruint el medi ambient.

Nosaltres esperàvem més d'aquesta llei, esperàvem una passa endavant, però veim que ens quedam amb el que més o manco teníem. Tot i així és evident que ens hagués agradat poder votar, però evidentment vostès ho han fet impossible, el Govern i el Grup Parlamentari del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Només per respondre, per una qüestió de cortesia, a la Sra. Vinent, perquè no ha entrat evidentment al contingut de les esmenes, ha fet un discurs global sobre la llei. Jo li repetiré, perquè me pareix que vostè ha dit damunt la tribuna que nosaltres no votàvem la llei per qüestions internes, no són qüestions internes, són qüestions de forma, com molt bé li ha explicat el Sr. Crespi, i que vostès saben per què no votam aquesta llei i per què no votarem les esmenes en el període de comissió.

També vostè planteja com si la disposició del Partit Popular a acceptar aquestes esmenes fos una qüestió de generositat, jo més aviat diria que és una qüestió de responsabilitat i no de fer un favor a l'oposició per tenir-la contenta i tot això, perquè no me farà creure que cap tècnic de la conselleria hagi acceptat cap esmena per fer-nos contents, sinó perquè les esmenes tenien un contingut que millorava la llei. Per tant, aquesta llei és una llei seva, és una llei que ha presentat el Partit Popular, una llei que el Partit Popular o qualsevol que governàs estava obligat a presentar-la, perquè ja dúiem dos anys de retard, que això era d'obligat compliment en el 2004, i que, no sé si intencionadament o no, l'ha retardada fins ara, a finals de legislatura, perquè així han tengut temps d'aprovar plans i programes que no han hagut de passar avaluació d'impacte ambiental.

La veritat és que aquesta llei no la votam, però no la votam per uns motius de forma i que la responsabilitat que l'oposició no voti aquesta llei no és de l'oposició, és del Partit Popular perquè ha fet unes mangarrufes amb les quals nosaltres no hi

estam d'acord. Per tant, aquesta llei és del Partit Popular, és del Govern de les Illes Balears i l'oposició ha fet, amb un exercici de responsabilitat, que és el que li pertoca, ha fet unes aportacions que creim que han contribuït a la millora d'aquesta llei i que sigui més aplicable i que, en certa manera, el medi ambient hi sortirà guanyant. Per tant, per part nostra no votarem, però ens sentim satisfets de les aportacions que hem fet, amb les responsabilitat que implica la nostra funció política.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies. Bé, de la meua intervenció jo el que hauria volgut és que la portaveu del Grup Popular m'hagués contestat la reflexió que he fet damunt les esmenes que estan vives encara, que nosaltres mantenim vives, i que m'hagués donat les raons per les quals encara no les accepten, tot i que jo he tractat d'exposar clarament el motiu que teníem per mantenir vives aquestes esmenes i quin era, sobretot, l'esperit d'aquestes esmenes. No ho ha fet així, bé, s'ha dedicat, jo diria, a fer un bis de la intervenció del conseller, bé, no està malament, però aquí del que es tracta, perquè aquest és el debat que tenim ara avui, és el debat del dictamen de la llei, per tant de les esmenes, m'agradaria sentir almanco qualche reflexió que faci que jo pugui pensar que les meves esmenes no eren les adequades. Perquè, com jo li ha fet insistència la meua antecessora en la paraula, jo esper que el Partit Popular no ens accepti les esmenes per generositat, ara s'imagini que presentam una barbaritat d'esmena i vostè, com que són generosos, ens l'accepten; doncs no, no ens l'acceptin si l'esmena és dolenta. Jo diria que demostren la seva intel·ligència, que nosaltres també en tenim, segurament no tanta com vostès, però alguna la tenim perquè el Bon Jesús la reparteix així bastant a balquena, per tant qualche cosa podem aportar als debats i tal, no me parli, la paraula generositat no és adequada aquí, es tracta d'arribar a postures, a solucions amb les quals el punt de vista d'uns i altres, que pot ser inicialment discrepant, després de parlar-ne es demostra que estam més prop del que ens pensàvem, perquè quan no ens miram pareix que estam molt enfora, però llavors de cop i volta ens trobam que no era tant o que cadascú pot cedir un poc la seva postura perquè entén que la de l'altre també és acceptable.

I en darrer lloc, com que no m'ha contestat a les seves esmenes que deman que me les contesti, una altra correcció de tipus semàntic: bé, un consens brutal no me pareix adequat, digui extraordinari, però la paraula brutal no queda bé acompanyada de la paraula consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, aquesta expressió és molt ciutadellenca, brutal, no ho sé, és una cosa, açò, bé, aquest senyor no és gaire ja de Ciutadella, com dir *es arriba del todo*, vull dir són coses així, expressions populars, "populatxeres" millor dit.

Jo li contestaré les dues esmenes que vostè diu, que hi havia poc temps, era breu el que ens quedava i per tant no hi he fet referència; miri, la que fa referència a la 4928, li hem de contestar que nosaltres la rebutjam perquè la normativa bàsica estatal, i vostè ho sap, estableix l'obligació de sotmetre la normativa urbanística i territorial a avaluació d'impacte ambiental estratègica, per la qual cosa es considera necessari incardinar aquesta obligació i fer referència a l'avaluació ambiental estratègica a la normativa urbanística i d'ordenació territorial. Per tant, com que hi ha moltes i diverses normes el que hem intentat amb aquesta nova llei és coordinar el nou text amb totes aquestes normes i lleis que hi ha avui.

I la que fa referència a la 4927, també la rebutjam perquè no ho consideram necessari, perquè la xarxa ecològica europea Natura 2000 està regulada amb normativa comunitària, a la Llei 4/1989 i a la Llei de la LECO, aprovada fa poc, la Llei 5/2005. Per tant açò és la resposta que nosaltres li donam i li deman excuses que abans amb el temps no m'ha estat possible.

Per acabar, només vull dir que la generositat a la qual he fet referència no vull dir la generositat d'acceptar o no les esmenes, perquè aquí hem fet feina tots i hem valorat positivament, ho he dit per activa i per passiva, totes les aportacions que hem fet tots els grups parlamentaris, sinó que la generositat me referia a la voluntat de consensuar; nosaltres hem demostrat aquesta gran voluntat de consens, per tant açò és el que jo volia dir amb aquest fet de ser generosos. I no passam el *rodillo*, açò és el que vull dir, que moltes vegades vostès ens posen el Sant Benet de dir que passam el *rodillo* perquè som trenta diputats i tenim majoria, a aquesta generositat me referia.

I res més, no li vull dir res més a la Sra. Rosselló perquè sempre ha de fer la seva particular forma de veure les coses, però nosaltres la veritat és que estam contents de la participació que hi ha hagut de tots els grups en aquesta llei i estam contents, encara que torn a repetir que la votem tot sols, sé que l'esperit seu, sobretot del Grup Parlamentari Socialista i del PSM, era de votar-la a favor, per tant estam davant una llei sostenible, com totes les que hem aprovat dins aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Abans de passar a la votació, demanaria als diferents portaveus dels grups parlamentaris si estan d'acord que es tramitin les transaccions que s'han aprovades, s'han admeses cinc transaccions per part del Grup Parlamentari Popular d'Esquerra Unida i Els Verds, i els deman si hi estan d'acord. Esquerra Unida i Els Verds em diu que sí

amb el cap, però jo necessit també que m'ho confirmin els altres portaveus.

Tothom hi està d'acord? Això implica la retirada de les esmenes d'Esquerra Unida i Els Verds 4767, 4773, 4780, 4790 i 5021. Correcte.

I ara, senyores i senyors diputats, passarem a la votació conjunta de totes les esmenes, exceptuant-ne aquestes que he indicat, i pregaria als senyors i a les senyores diputats que votassin a mà alçada, ja que el sistema de votació de la Mesa no funciona correctament. Per tant, senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquestes esmenes.

Cap vot.

Senyores i senyors diputats que hi votin en contra? A mà alçada, bé, és igual. Pregaria al Sr. Secretari que ens digués quants diputats han votat.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

30 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

I abstencions?

Cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, fariem votació conjunta dels articles, de les disposicions addicionals, transitòries i dels annexos als quals s'hi mantenen esmenes. Ho farem de la mateixa manera.

Vots a favor?

Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor, 30.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cap.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cap.

EL SR. PRESIDENT:

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta del títol de projecte, de les denominacions dels títols i capítols del projecte, de l'articulat, de les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals i de l'exposició de motius, on no es mantenen esmenes. També farem votació a mà alçada.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor, 30.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Zero.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Zero.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques de les Illes Balears.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Senyores i senyors diputats, s'ha acabat aquesta sessió plenària extraordinària. Ens veurem a les quatre de l'horabaixa per a una altra sessió extraordinària.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
